RONAN FELIX

VERSLAG & WAARNEMINGEN

Vogelreis Oman

(Donderdag 01/11/2012 –
Zaterdag 10/11/2012)

I. Algemene Informatie.

1. Waarom Oman?

Eigenlijk moet het zijn: “Waarom opnieuw Oman?”. Amper 10 volle maanden na ons eerste bezoek gaan we al terug, en niet alleen. Onze verhalen en waarnemingen hebben 4 collega vogelkijkers uit de omgeving overtuigd om mee te reizen. Kris De Keersmaecker is er deze keer niet bij, die zit ondertussen met een andere goede vriend van ons, Jan Kelchtermans, in India en is op zoek naar onder andere Sneeuwluipaard, Tijger, Aziatische leeuw en andere grote carnivoren. Ook wel leuk als je het mij vraagt. Onze keuze om de reis in november te maken is er eentje uit noodzaak en overtuiging. De noodzaak is de nakende heupoperatie die ik kort na deze reis zal moeten ondergaan en ook wel het feit dat mijn naaste gezinsleden het niet zo fijn zouden vinden indien ik opnieuw Kerst en Nieuwjaar zonder hen zou vieren. De overtuiging ligt hem er dan weer in dat deze periode een nog betere mix aan vogelsoorten moet en zal opleveren. All year residents, late zomer- en vroege wintergasten staan alvast op de verlanglijstjes. Het wordt weer smullen dus.

2. Deelnemers.

Braem Dirk
Colman Johan
Deloddere Wim
Felix Henri
Felix Ronan
Van Bogaert Erik

3. Reisweg.

Al vroeg in het jaar werden verschillende reisorganisaties geconsulteerd om de ticketprijs voor het vliegtuig zo laag mogelijk te kunnen houden. Swiss Air gaf ons de beste aanbieding, opnieuw in 3 etappes. Van Brussel over Zurich naar Muscat met een tussenlanding in Dubai. Ter plekke hadden we alles opnieuw in de handen van Siw van Vision International gelegd. Zij regelde, net zoals bij het eerste bezoek aan Oman, het vervoer, verblijf en de nodige permits. Een “slechts” 10-daagse reis houdt natuurlijk wel in dat we niet naar het noorden zullen afreizen. Vanaf Muscat trekken we bijgevolg naar de noordoostkust, een nog te ontdekken juweeltje. Van daar gaat het verder zuidwaarts langs de nieuwe en pas geopende kustbaan tot Barr Al Hikman. Wandelende duinen zijn altijd mogelijk, ook tijdens de volgende etappe. We komen ze dan ook enkele keren tegen maar gelukkig zijn ze net aan hun overtocht begonnen of hebben ze die net achter de rug. Er is telkens wel 1 rijstrook goed berijdbaar. Die volgende etappe gaat trouwens dwars door de grote leegte (The Empty Quarter) met een tussenstop in Qatbit resthouse. Eindpunt wordt opnieuw Dhofar met de Beach Villa’s in Salalah als uitvalspunt. Terugkeer van Salalah naar Muscat gaat net zoals vorige keer via een binnenlandse vlucht. Geen vermoeiende en monotone tocht door de woestijn op het einde van de reis voor ons. Voor de ticketprijs moeten we hat alvast niet laten.

4. Verblijf.

Datum	Naam Hotel	Plaats
01/11/2012	Cool B&B Vision International	Muscat
02/11/2012	Turtle beach hotel	Ras Al Jinz
03/11/2012	Mahuwt Hotel	Hijj
04/11/2012	Qatbit Resthouse	Qatbit
05/11/2012 – 10/11/2012	Salalah Beach Villas	Salalah

5. Huurwagen.

Gezien de groepsgrootte hebben we meerdere 4x4 wagens nodig, 2 om precies te zijn. De wagens zijn van het type Mitsubishi Pajero en zijn ruim genoeg om elk drie deelnemers en hun bagage te vervoeren. Eén wagen is gevuld met Dirk, Henri en Ronan (= wagen 1), de andere met Johan, Erik en Wim (= wagen 2). Pick-up aan de Cool Bed & Breakfast in Muscat en drop-off op de luchthaven van Salalah. Alles ook weer piekfijn geregeld door Vision International. Benzine is nog steeds even spotgoedkoop en overal gemakkelijk verkrijgbaar.

6. Gebruikte documenten/informatie.

6.1. Boeken.

☺ Dave E. Sargeant, Hanne & Jens Eriksen:
Birdwatching guide to Oman.

☺ Lars Jonsson:
Vogels van Europa.

☺ Dick Forsman:
The Raptors of Europe and the Middle East.

☺ RF Porter, S Christensen, P Schiermacker-Hansen:
Field Guide to the Birds of the Middle East.

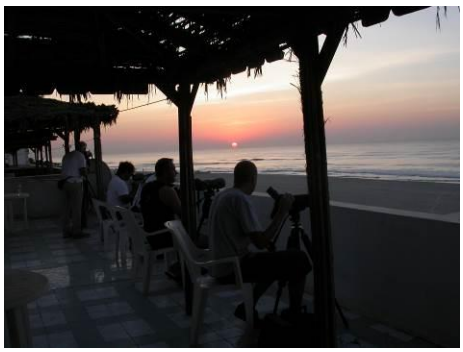

Salalah Beach Villa's – Foto Dirk Braem

Qatbit Resthouse – Foto Dirk Braem

6.2. Verslagen.

☺ Ronan Felix:
Vogelreis Oman Vrijdag 23/12/2011 – Donderdag 05/01/2012.

☺ Henning Vikkelso Rasmussen:
Fugleiagttagelser i perioden 14.02 – 26.02.2010.

☺ Mike Watson & Simon Harrap:
Oman & Bahrain 23 october – 8 november 2009.

☺ Wouter Faveyts:
Verslag Trip Oman; 25 december 2008 – 11 januari 2009.

☺ Mans Grundsten:
Oman, November 30th – December 13th 2008.

☺ Jan Vermeulen:
Oman, January 2008.

☺ Sjef Öllers:
Birdwatching trip to Oman: 26 November – 9 December 2007.

☺ Mike Cram, Dave Lewis & Neil Tovey:
Oman: Birding the DHOFAR region, 16th to 23rd November 2007

☺ Ernesto G. Occhiato:
Oman, 22 November – 11 December 2006.

6.3. Kaarten.

☺ *Gizi Map: Sultanate of Oman (schaal 1:1.250.000).*

☺ *Explorer Maps: Oman road map (schaal map 1 1:1.600.000; map 2 1:450.000).*

☺ *Governate of Dhofar, Sultanate of Oman: Salalah city map.*

Loodbekje – Zilverbekje – Huisgors – Zevenstrepengors – Foto's Wim Deloddere

6.4. Andere informatiebronnen.

Naast de nodige mondelinge informatieoverdracht van ex-Omanreizigers werd vrijwel alle informatie via het internet bekomen. Naast de talrijke reisverslagen consulteerden we ook de onderstaande specifieke websites:

www.birdsoman.com
www.fatbirder.com

Vooral de eerste website is onontbeerlijk om je reis voor te bereiden met geregeld updates van recente waarnemingen. De site wordt onderhouden door Jens & Hanne Eriksen, medeauteurs van het boek Birdwatching guide to Oman. Na onze goede eerste contacten konden we ook nu een beroep doen op hen. Er werden gretig lijstjes opgemaakt en vragen gesteld over gebieden die we in deze periode zeker moesten bezoeken. We kregen jammer genoeg ook informatie over plekken waar de glorietijden ondertussen tot het verleden behoren. De ontwikkeling staat niet stil.

7. Programma.

Donderdag 01/11/2012
Laatavond aankomst Muscat

Vrijdag 02/11/2012
Transfer Muscat → Ras Al Jinz
Birding Al Ansaab Wetland – Al Qurm Beach & Park – Qurayyat

Zaterdag 03/11/2012
Transfer Ras Al Jinz → Barr Al Hikman
Birding Khawr Jirama – Ras Al Khabbah – Barr Al Hikman

Zondag 04/11/2012
Transfer Barr Al Hikman → Qatbit
Birding Al Ghaftayn – Muntasar – Qatbit

Maandag 05/11/2012
Transfer Qatbit → Salalah
Birding Qatbit – Dawkah Farm – Al Beed Farm – Thumrayt waste disposal – East Khawr

Dinsdag 06/11/2012 – Zaterdag 11/11/2012
Birding Salalah & omgeving:

- Salalah farms
- East Khawr – West Khawr – Khawr Taqah – Khawr Rawri
- Ayn Razat – Ayn Hamran
- Wadi Darbat – Wadi Hanna
- Tawi Atayr
- Raysut
- Al Mughsayl

II. Bezochte gebieden.

Voor een bezoek aan Oman is het boek a Birdwatching guide to Oman onmisbaar. >90% van de gebieden die wij bezochten tijdens onze trip staan hierin beschreven. Onderstaand tref je dan ook een opsomming aan van de bezochte gebieden met hun verwijzing naar het boek (second edition).

Gebieden in de omgeving van de hoofdstad:

Al Ansaab Wetland (1.1)
Al Qurm Natural Park (1.2)
Al Amrat Waste Disposal Site (1.3)

Noordoostkust

Qurayyat (3.1)
Khawr Jirama (3.3)
Ras Al Jinz (3.4)
Ras Al Khabbah (3.5)

Woestijn

Al Ghaftayn hotel (7.2)
Muntasar (7.3)
Qatbit (7.4)
Al Balid & Dawkah Farm (7.5)
Thumrayt Waste Disposal Site (7.8)

Oostkust

Barr al Hikmann (8.1)

Dhofar

Salalah Farms (10.1)
East Khawr (10.2)
Ayn Razat (10.3)
Ayn Hamran (10.4)
Khawr Taqah (10.6)
Khawr Rawri (10.7)
Wadi Darbat (10.8)
Tawi Atayr (10.9)
Wadi Hanna (10.10)
Raysut & West Khawr (10.14)
Al Mughsayl (10.15)

Jemenitische kanarie – Noddy – Kaapse griel – Foto's Wim Deloddere

1. Inleiding.

1 November 2012, Allerheiligen. De bende troept samen in de Robrecht De Frieslaan te Rupelmonde. Johan, Erik en Wim arriveren als eersten met de wagen van eerstgenoemde. Het voertuig kan de komende periode gerust geparkeerd blijven staan aan de overkant van de straat. Beurtelings parkeren van dag 1 tot dag 15 gaat net vandaag in aan die kant. Voor alle zekerheid worden de autosleutels overhandigd aan mijn wederhelft in case of emergency. Vader wordt gebracht door zijn dochter en schoonzoon, zoals gewoonlijk weer goed gepakt en gezakt. De laatste in rij is Dirk die vrouwlief als taxichauffeur heeft ingeschakeld. Het reisbusje is iets te vroeg, er wordt nog vlug afscheid genomen en de eerste tocht van de dag wordt aangevat. Maria blijft lekker koffie slurpen bij Sandra. Tijdens de rit wordt er gesproken over vanalles en nog wat en steken de eerste wilde fantasieën de kop op. Om de gasten nog wat meer te laten watertanden bevestigen noch ontkennen zowel ik als mijn vader min of meer deze fictieve verhalen. De chauffeur van dienst heeft, nadat hij ons zal afgezet hebben in Zaventem, nog een lange tocht voor de boeg. Hij vertrekt morgen immers naar Antalya, Turkije en dat met de wagen! Sommige klanten hebben nu eenmaal specifieke noden en wensen. De nationale luchthaven heeft al lang geen geheimen meer voor ons. We banen ons polonaisegewijs een weg naar de incheckbalies tussen de vele toeristen en andere reizigers. De selfservice terminal weigert dienst, dat heb ik al meermaals meegemaakt. Staat nog niet volledig op punt me dunkt. Het wordt dus lekker op de ouderwetse manier tickets bekomen. We krijgen wel een voorkeursbehandeling, het debacle met de terminal en de groepsgrootte hebben er ongetwijfeld mee te maken. De dames aan de balie hebben het zwaar met ons, net een stelletje uitgelaten, maar wel beleefde, kinderen op schoolreis. Het heeft heel wat voeten in de aarde om ons te groeperen op de verschillende vluchten. Zonder noemenswaardige problemen en de gebruikelijke kleine ongemakken passeren we achtereenvolgens paspoortcontrole, security check en flightgate. In no time zitten we aan boord van onze eerste vlucht. Het is een turbulente vlucht die wordt toegeschreven aan het vuile weer. Samen met de lokale vakbondsactie van het grondpersoneel, waardoor we een half uur vertraging oplopen en in een ander slot terechtkomen, de enige minpunten tussen opstijgen van de Belgische en landen op de Zwitserse tarmac. De aansluitende vlucht naar onze final destination bevindt zich in terminal E. Die is alleen te bereiken via een shuttle trein. Tijdens deze korte rit worden de Zwitserse specialiteiten in ons vizier geramd, gaande van alpenhoornblazers over toblerone tot aan de befaamde paarse Milka-koe. Door de opgelopen vertraging in ons homeland kunnen we snel én op tijd boarden. Iedereen installeert zich naar eigen believen. Lectuur, iPods, MP3-spelers, kussentjes en dekentjes maken deel uit van de attributen die de komende uren zullen gebruikt worden. Taxiën, snelheid maken, opstijgen en vliegen gaan naadloos over in elkaar. Het wordt een rustige vlucht. Zoals een vlinder van bloem naar bloem fladdert, gaan wij van de ene tijdzone over in de andere. Het originele vluchtplan wordt lichtjes gewijzigd. De Zwarte zee wordt volledig gedwarst en Syrië, ook al is het maar een klein stukje, wordt gemeden. De reden is ons welbekend. Duisternis is al vol ingetreden als de eerste korte wandelingen en toiletbezoeken worden ondernomen. De Perzische golf schudt ons nog letterlijk en figuurlijk wakker. Net voor touch down in Dubai komt de eindgeneriek van de film “Batman: The Dark Night Rises” op mijn schermpje. Van timing gesproken.

Na het laden van fuel en het lossen van passagiers is het spectaculairste wat we nog meemaken het opvangen van een glimp van de Burj Khalifa Tower. Oman komt nu wel heel dichtbij. In Muscat zijn er opnieuw Westerlingen die foto's willen nemen van de luchthaven en daarvoor vriendelijk doch kordaat tot de orde worden geroepen. In Dubai hebben we meer tijd gespendeerd dan voorzien en voor eens komt dat goed uit. We komen namelijk daardoor iets na middernacht aan en het is ondertussen 2 november geworden. Een visum voor 10 dagen, ter waarde van € 15 volstaat. Het scheelt een pak Euro's, Dollars of Omani Riyals. Je kunt hier immers met verschillende currencies betalen. Erik is duidelijk bij de pinken, hij is namelijk degene die dit meteen in de mot heeft. Visum en paspoort worden in de fase daarna door in lakens en doeken gewikkelde en al dan niet vriendelijke ambtenaren afgestempeld. De valiezen zijn ondertussen al aan een tweede rondje op de transportband in de baggage claim ruimte bezig. Eén voor één pikken zowel wij als de andere Oman reizigers de valiezen van de band. Alleen Wim blijft na enkele extra rondjes beteuterd achter. Het zal toch niet waar zijn hé! Ikzelf heb direct het lumineuze idee om rond te gaan en naast de transportband te kijken. En ja hoor, lost & found liggen dicht bij elkaar. Links en rechts wordt nog een camera en/of een verrekijker gecontroleerd door een lid van de officiële luchtvaartautoriteiten. In de aankomsthal valt de warmte als een wollen deken op de groep. Een bordje met daarop "Ronan Felix" is in handen van de housekeeper van Siw. Siw zelf is ziek en heeft verstek moeten laten gaan. Het ruime busje vliegt, en dat is letterlijk te nemen, door het drukke verkeer. Speedlimits en zowat alle andere verkeersregels worden duchtig met de voeten getreden door de driver in kwestie. Een kwartiertje later herkent mijn vader de moskee en het Shell tankstation. Coming home. Terwijl ik de laatste details regel, inclusief een telefoontje met de eigenares van Vision International, inspecteert de rest de slaapvertrekken. Eens die verdeling achter de rug is, is het beer-time. Ook al wordt het een korte nacht. Acclimatiseren dus op het terras van het 8ste verdiep van de Cool Bed & Breakfast, de nieuwe naam die werd gegegeven aan dit en ons eerste verblijf. De mix van alcohol, warmte en vermoeidheid blijkt de ideale slaapverwekker te zijn. Eén voor één zoeken de "dappersten der Galliërs" hun bed op. Als laatste verlaat ik het terras met een blik in de duisternis. De sikkelvormige maan waakt, ons eigen sprookje uit duizend en 1 nacht begint vorm te krijgen.

Rub Al Khali – Foto Dirk Braem

Ras Al Khabbah – Foto Johan Colman

2. Dagverslagen.

Dag 1: Vrijdag 2 November 2012.

Tocht:
Al Ansaab Lagoon – Al Amerat Waste Disposal site – Al Qurm Park

Waarnemingen Dag 1:
5.30 uur lokale tijd, rise and shine. Het woord “rise” slaat vooral op de opkomende zon, “shine” op de bleke gelaten. Dwaze gezichten en wallen onder de ogen vormen de gemeenschappelijke noemer. Wim maakt als eerste een uitstapje op het terras en jaagt daarmee Ronan de stuipen op het lijf. De ene is duidelijk al wakkerder dan de andere. Op het aanrecht in de keuken staat het meeneemontbijt klaar in verschillende plastic zakken. Daylight is wasted, hoog tijd om naar het Haya wetland te trekken. In de suburbs is het een beetje zoeken maar eens op de Southern Express Way lukt het aardig. De gele lorry’s komen vlug in beeld. Deze keer is onze gastheer een zekere Dominic. Een Brit die mee heeft geholpen aan de ontwikkeling van dit wetland. Zijn taak zit er bijna op, wat de toekomst brengt is niet zeker. De parking is op 10 maanden tijd uitgegroeid tot een volwaardig stukje vlak terrein. Annex ligt nu een voetbalveldje, een groene pitch in een anders rood-bruin-geel gekleurde omgeving. De sproeiers staan volledig open en naast de onderweg waargenomen **Huiskraaien** en **Treurmaina’s** komen de eerste interessantere soorten op de proppen. **Waterpiepers** en **Citroenkwikstaarten** genieten duidelijk van het verse water en het groene gras. Mooi maar niet voldoende voor Dirk. Hij is nog steeds zoekende naar een adult mannetje citroenkwik, een vogel waar hij al enkele jaren op jaagt. De wildfowl op de plas is niet overdonderend, dit wordt bevestigd door onze gids. Hij weet er zelfs nog aan toe te voegen dat er ook nog maar weinig raptors zouden gearriveerd zijn. Deze informatie heeft hij uit eerste hand, namelijk van Jens Eriksen, medeauteur van het boek “Birdwatching guide to Oman”. Ik vertel het vooral niet voort aan Johan, onze raptorfreak bij uitstek, beter geen slapende honden wakker maken. **Dodaars** is het talrijkst, een **Geoorde fuut** en een **Witstaartkievit** doen er alles aan om zich te verbergen achter en in het dichte riet. Verder worden een **Poelruiter**, een **Kemphaan** en een dozijn **Steltkluten** ontdekt. Terug naar de parking voor een tasje koffie of thee en een sandwich. Enkele **Kleine groene bijeneters**, wat **Loodbekjes** en **Gestreepte prinia’s** zorgen voor afleiding. Papa en ik zijn niet onder de indruk maar alle andere leden van de groep hebben ondertussen hun eerste lifers gescoord. Meer nog, nu al worden hun stoutste dromen overtroffen. Die gaan nog wat meemaken! De wandeling kan beginnen. De start is veelbelovend met **Bonte** en **Roodstaarttapuit** die bakeleien om een vette kever. **Purperhoningzuigers** bevolken de acacia’s, **Indische karekieten** het riet, beiden zijn constant zicht- en hoorbaar. De zon is hard en meedogenloos. Het was niet zo slim om zonder water op pad te gaan, zeker niet na zo’n lange vermoeiende reis en (te) korte nacht. De mot kruipt er zowaar wat in. Vanop de toegankelijk gemaakte dwarsdijk komen we ogen te kort. Tringa’s zwaaien de plak met **Bos**- en **Groenpootruiter** het meest prominent aanwezig, hier en daar aangevuld met **Poelruiter**, **Witgat** en **Oeverloper**. Een ♂ **Citroenkwikstaart** laat zich minutenlang bewonderen op een uit het zand stekend geplooid betonijzer. Een juweeltje is het niet, Dirk? Ben je eindelijk verlost van je spookvogel!

Terwijl Wim **Porseleinhoen** en **Temmincks stranloper** ontdekt in de gore afvalwatergeultjes gaat mijn aandacht uit naar een rare strandloper. Middelgroot met een gestreepte borst, scherp afgelijnd van de witte buik, en met een geelachtig beige snavelbasis en dito pootkleur, dit moet een **Gestreepte strandloper** zijn. Vlug nog even het petje checken om siberische strandloper uit te sluiten. Dominic is niet zeker maar genoeg andere aanwezigen kunnen de opgesomde kenmerken bevestigen. Lap, we zijn 2 uur aan het birden en hebben al een mega te pakken. Er werden van deze vogelsoort immers tot op de dag van vandaag slechts 15 exemplaren in Oman gezien. Twee trage **Bruine kiekendieven** gevolgd door een door lucht klievende juveniele **Havikarend** veroorzaken heel wat commotie in de omgeving. Zo verliezen we de strandloper uit het oog en komt een **Indische scharrelaar** al krijsend uit de lage begroeiing. Het is zeker geen kommer en kwel. De tocht gaat voort en er wordt lang gevogeld in de omgeving van een stroompje en de daarrond dichte bush. Het is niet zozeer de vogelrijkdom dan wel de welkome schaduw die ons daartoe noopt. Her en der een steltloper en wat huppelende **Blauwborsten** zijn een schamele oogst. De **Watersnippen** zijn stuk voor stuk vluchtig en verdwijnen snel in het struikgewas. Er vliegt minstens 1 **Stekelstaartsnip** tussen, mogelijk meer. In volle vlucht is deze vogel net iets gemakkelijker te herkennen. De eerste doornen planten zich in armen en benen, bij sommigen zelfs in minder voor de hand liggende bodyparts. Vanuit alle windstreken komen we samen om een **Roodbuikbuulbuul** te strikken. Deze soort is normaal gezien de moeilijkste van de drie, het zal met de andere twee dan ook wel lukken. Ieder heeft op zijn weg wel minimaal een halve **Grijze frankolijn** kunnen zien. De grote vijver herbergt een grote schare aan zowel grondel- als duikeenden. Een **Meerkoet** en 4 **Witoogeenden** zijn het meest in het oog springend. Al zigzaggend vatten we de terugweg aan. Verschillende **Witstaartkieviten** en een **Izabelklauwier**, bengelend op een rietstengel, vermaken ons nog. Zweetdruppels parelen van onze gezichten op het ogenblik dat we eindelijk een hele **Grijze frankolijn** op het grasveldje zien foerageren. Het einde van de eerste excursie is nabij. Dirk neemt de kop maar ik maak hem er snel attent op dat hij de wagen 180° moet draaien wil hij in de juiste richting rijden. Eerst moet natuurlijk Johan achteruit rijden want die is ons gevolgd als een trouwe viervoeter. Onze gids is dan al lang pleite. Alle wegen leiden naar het centrum van Muscat. Een kwartiertje later gaan we in de nabijheid van de Cool B&B shoppen. Voedsel en vooral veel drinken worden ingeslagen. Ronan en Erik gaan het leeggoed nog wegbrengen. Siw is duidelijk van de kaart, ze denkt dat ik de gids Dominic ben die het materiaal komt terugbrengen. De deur gaat slechts open op een kier en zonder oogcontact te maken nodigt ze hem (mij?) uit om één van de komende dagen op de thee te komen met ”my lovely wife”. Ik laat haar in de waan en neem in andermans naam afscheid. Op naar Al Qurm Nature Park via de gelijknamige straat. Er is weinig verkeer op de kustbaan, het laat ons toe om te cruisen. Alleen jammer dat het hoog water is want geen strand betekent ook geen vogels. Boven het wateroppervlak scheren de eerste **Grote kuifsterns** en er op zitten wat **Kok**- en **Dunbekmeeuwen**. Aan de binnenkant van de inlaat meer succes. Een gemengde groep van een 30-tal rustende **Woestijn**- en vooral **Mongoolse plevieren** en langs de waterlijn een lopende **Terekruiter**. Een jagende **Bruine kiekendief** boven de mangrove haalt niet minder dan 57 **Indische kieviten** uit hun comfortzone, een prachtige vlucht. Jammer genoeg is vandaag, en ook wel de eerstkomende volgende dagen, tijd niet aan onze zijde.

We moeten voortmaken, willen we ons dagprogramma niet in gevaar brengen. Een wandeling door het park dringt zich op. De werken aan de stadskant van het park zijn nog geïntensifieerd, zowel in uitvoering als in aantal. Op de parking is geen vehikel te bespeuren op een kiepwagen na. Het tolhuisje aan de ingang van het park is bevolkt. Heel beleefd vragen we toegang tot het publieke deel van het park en op heel nonchalante wijze krijgen we een positief antwoord. Alsof de bewaker het iets zou kunnen schelen. **Grauwe vliegenvanger** bijt de spits af gevolgd door **Arabische**, **Witoor**- en **Roodbuikbuulbuul**. Het is ons inderdaad in de eerste rechte lijn gelukt wat de buulbuuls betreft. Geen waterstroom en grote kreek meer te bespeuren. Her en der nog een kleinere plas met **Grote zilverreiger** in broed- en **Kleine** in dagdagelijks kleed. Op de geïrrigeerde grasvelden in het eigenlijke park zijn **Citroenkwikstaarten** van alle leeftijden en geslachten ontelbaar. **Indische scharrelaars** zijn verschrikkelijk schuw, foto's maken wordt een probleem. **Izabelklauwieren**, allen **Daurische**, en een in doorbuigende vlucht passerende juveniele **Koekoek** trekken de aandacht, maar ook niet meer dan dat. De centrale plas is the place to be om nieuwe soorten reigers aan de lijst toe te voegen. **Indische ral**-, **Koe**- en **Westelijke rifreiger** tekenen present. In een hoek een foeragerend groepje **Zwarte ibissen** en nog enkele **Indische kieviten**. Het metalen geraamte van een party tent herbergt verschillende **Kleine groene bijeneters**. Ook al is er niemand in de buurt, lang blijven ze niet zitten. Wat zijn dat toch zenuwpezen. **Vale rotszwaluwen**, **Boerenzwaluwen** en 2 **Witwangsterns** hebben elk zo hun eigen vliegtechniek om eten te verzamelen. In het oostelijk deel van het park is de show weggelegd voor een ♂ **Woestijntapuit**. Hij is zeer fotogeniek onder de nu al fel brandende vuurbol. De fotografen onder ons zonderen zich wat af, zij zullen ongetwijfeld het omgekeerde beweren. Alleen Wim slaagt erin om goede foto's te maken van **Indische scharrelaar**. Geen nieuwe soorten op de treugweg, **Halsbandparkieten** uitgezonderd. Hello lunch! Brood, smeerkaas, choco, fruit uit blik en een teug water, meer moet dat niet zijn. Op naar Qurayyat. De weg van Muscat naar Al Amerat loopt nu hoger door de bergen, van de oude weg blijft nog weinig over. Een bezoek aan de stortplaats zit er niet in, er wordt wel een korte stop ingelast voorbij het derde ronde punt. 22 volhardende **Aasgieren** op een pyloon zijn de aanleiding. CB 's worden afgesteld en getest. De baan in het binnenland is breed, weinig druk en gaat door dramatisch landschap. Een bel rovers wordt bij stilstand herleid tot een groep **Bruinnekraven**. Aan de overkant zweeft een **Aasgier** hoog en nog net voor de toppen van de rotswand. Het is niet evident om 4 **Oorgieren** te ontdekken en te volgen in de grote blauwe leegte. Nabij Habibuyah is een eenzaat heel wat fotogenieker. De spanning stijgt en is haast niet meer te houden. De eerste de beste afrit richting Qurayyat wordt genomen, veel te overhaast natuurlijk. Er staat duidelijk vermeld dat je de afrit in de buurt van een opvallende alleenstaande heuvel moet nemen. De volgende afrit is wel de juiste. Via een verharde weg besluipen we de waste disposal site. Aan een plek om water te putten, iets wat wij als de ingang van de stortplaats ervaren, is het direct raak. Een prachtige donkere **Bastaardarend** tekent present, samen met een niet zo evidente, althans wat de plaats betreft, **Drieteenstrandloper** en een **Roodstaarttapuit**. Er rijden enkele vuilniswagens af en aan. Wegens het stof dat zij meezeulen moeten we noodgedwongen verder. Voorbij de poel is het hek helemaal van de dam met een sublieme bel **Gieren** en **Arenden**! Iedereen ziet wel iets anders, ja, het is feest!

Terwijl de ene het aantal **Aasgieren** probeert te tellen ziet de andere minstens 5 **Bastaardarenden**, waarvan 2 adulte. Anderen ontdekken dan weer **Keizerarend** en **Havikarend**, telkens in koppel en in adult en juveniel kleed. Het is een fantastisch zicht en het heeft wat voeten in de aarde vooraleer iedereen alle soorten kan op lijsten. Tijdens het volgende traject zit eindelijk een *fulvescens* **Bastaardarend** op nog geen 20 meter van de wagen achter een stuk hekwerk. Hij wordt gemeld van de ene naar de andere wagen via de draadloze verbinding maar het is te laat, hij is al op de wieken. Wat een prachtvogel. Tijdens het hoogte winnen wordt hij uitgebreid gefotografeerd en gefilmd. Wagens aan de kant en exploreren is de boodschap. Rovers zijn niet uit de lucht, bij afronden komen we op 50+ **Aasgier**, 20+ **Bastaardarend**, 5+ **Keizerarend** en 3 **Havikarend**. Hoezo, de rovers zijn nog niet gearriveerd? Nog maximaal drie kwartier kunnen we in de omgeving spenderen. De afvalwatervijvertjes aan de rand van het stort zijn een paradijs voor insecteneters. **Kleine groene bijeneters** en **Citroenkwikstaarten** steken elkaar de loef af in kleur en aantal. Tussen de vele **Indische kieviten** zit ook een **Wistaart**. **Waterhoen** is het talrijkst en bij het naderen verplaatsen ze zich al lopend over het slik. **Witgat** en **Wintertaling** doen het al vliegend. De klif aan de overzijde is een paradijs voor tapuiten. Bij de wandeling er naartoe huppelen **Woestijn**- en **Izabeltapuit** in alle mogelijke richtingen. Maar we zoeken leukere neefjes van hen. Het duurt een poosje maar uiteindelijk krijgen we loon naar werken. Op de scherpe randen van het zeer poreuze gesteente vechten een **Humes tapuit** en een **Roodstaarttapuit** een heroïsche strijd uit. De **Humes** heeft het niet zo begrepen op indringers. Wim sluit als laatste aan bij de wagens, de 3 kwartier zijn een uur geworden. De zon zakt en alles wordt goudbruin. Het is nu aan de piepers. **Roodkeel**-, **Duin**- en **Grote pieper** spelen een spelletje hide & seek met de waarnemers en telkens ze worden teruggevonden komt wel wat anders leuks in beeld. Het gaat dan om een zittende **Bastaard**- of **Keizerarend**, een **Daurische klauwier** of een **Indische scharrelaar** die mateloos geïrriteerd wordt door een clubje **Treurmaina's**. Het is moeilijk om deze plek achter te laten. Om het onderste uit de kan te halen moet Khawr Al Milh er nog aan geloven. Op een telefoonpaal langs de asfaltbaan zit een **Arabische babbelaar**. Tijdens het zandtochtje naar de zeekust wordt dit een **Steppeklapekster**, al is niet iedereen daarvan overtuigd. Daarom ben je ook met een groep, om kritisch te zijn en vooral om veel te ontdekken. Terwijl we in wagen 1 spreken over het parasitair gedrag van **Aziatische woestijngrasmus** heeft enkele ogenblikken later een **Woestijntapuit** er last van. Hoewel eenvoudig getekend, maar voor mij is deze grasmus een van de meest tot de verbeelding sprekende. De lagune zelf is leeg en het is wachten tot aan de monding om opnieuw de verrekijker te schouderen. Dit voor een allegaartje aan **Meeuwen** en een jagende **Visarend**. Het is nu echt tijd. Er rest ons nog een lange weg en die zal grotendeels in het donker moeten afgelegd worden. Bij Daghmar loopt nog een **Woestijnvos** de duisternis in. Wim stelt zijn GPS in en die komt goed van pas. Misschien moeten we hem de volgende dagen wel instellen op de snelste en niet de kortste weg. Hoeven we niet door het centrum van de stad te rijden en kunnen we de vele vluchtheuvels, A.K.A silent policemen, vermijden. In Sur hebben ze hier namelijk heel wat aandacht aan besteed. Met pijn in het hart wordt de gelijknamige lagune in het donker gepasseerd. Na anderhalf uur komen we op de kruising van de waarheid. Het is niet duidelijk waarheen we moeten. Is het nu naar links richting Turtle Beach Resort in Ras Al Hadd of naar rechts naar het Ras Al Jinz Turtle Reserve?

Van het eerste zijn we zeker dat er comfortabele slaapplaatsen zijn, van het tweede niet. Ik neem resoluut het heft in handen en ben er zeker van dat het naar rechts is. Vision International heeft ons nog nooit ontgoocheld en zal dat ook nu niet doen. En inderdaad, 2 korte etappes later staan we op de parking van en voor een groot vierkant gebouw. Met de voucher in de hand ga ik samen met Dirk bij de balie informeren of we op de juiste plek zitten. Het antwoord is bevredigend. De rest van de crew ziet ons terugkomen met een bagagedrager op wielen en weet dat het snor zit. Het is 18.30 uur, nog een uurke tijd om in te checken of een douchke te nemen. Om 19.30 uur vangt het dinerbuffet aan. Het zit goed, lift en trap worden gebruikt, de kamers zijn comfortabel en ruim. De eerste minuten aan tafel zijn stil, honger en dorst zijn te groot. Eens de magen een deel zijn gevuld en de kelen gesmeerd komen de tongen los. Wat een fantastische dag hebben we beleefd! Voor de helft van het team is het nog niet gedaan. Dirk, Wim en ik zullen om 20.30 uur nog deelnemen aan een turtle excursie. De rest gaat gezellig op de kamer zijn foto's bekijken en waarnemingen noteren. Degenen die de excursie zullen meedoen verwachten er niet veel van maar komen positief bedrogen uit. Via een korte wandeling komen we uit op een strand bezaaid met putten en heuvels. Dit is het werk van de **Groene zeeschildpad**. Er zijn verschillende excursies aan de gang, een viertal groepen volgen elk hun gids, herkenbaar aan de schokkende bewegingen van een zaklamp. Tot onze verbazing treffen we meerdere **Groene zeeschildpadden** aan op het strand. De meesten zijn bezig met het graven van een kuil om eieren te leggen, anderen graven de kuil net weer dicht. Er komen beesten uit het water en er gaan er weer terug in. Telkens laten ze een kenmerkend tractorspoor achter. We houden halt bij eentje die volop bezig is met haar legsel. Ook al werd verschillende keren gezegd om geen foto's te nemen, een Duitser moet zo nodig een inbreuk maken op de gestelde regel. Aan de andere kant is deze regel ook maar een commerciële zet want bij een vroeg-ochtend-excursie mag je wel foto's nemen. Ik kan mij niet inbeelden dat de schildpadden 's morgens receptiever zijn voor flitsende camera's dan 's avonds. De informatie die we krijgen is leerrijk. Zo wordt het geslacht van de dieren bepaald door de temperatuur. Legsels dichter bij het water zullen eerder mannetjes voortbrengen gezien daar de temperatuur gemiddeld lager zal zijn. Elk nest heeft ook een schijnnest waar slechts een fractie van de eieren in wordt gedeponeerd, kwestie om predatoren op het verkeerde spoor te zetten. Het overgrote deel van de aanwezigen luisteren voorbeeldig en volgen de aanwijzingen van de gids. Dirk, Wim en ik doen al graag eens iets anders. Zo ontdek ik dat er stevig gefraudeerd wordt om de participanten iets extra's aan te bieden. Terwijl de gids in kwestie zijn verhaal nog meer gestalte geeft en er alles aan doet om alle aandacht op hem gericht te houden, zie ik zijn kameraad 100% foefelen. Wanneer het ledlichtje op de zaklamp van de andere Omani groen wordt (voorheen was het rood) wordt er meegedeeld dat we heel veel geluk hebben. Er werd net een uitkomend nest gevonden. Iedereen dolenthousiast natuurlijk. Alle opgedane kennis van daarnet wordt overboord gegooid en ineens komen de kleine schildpadden in verschillende lagen uit het zand op soms nog geen 20 centimeter diepte al werd eerder gezegd dat ze minstens tussen 80 en 100 centimeter diep zitten. Ok, ze moeten wel hun weg naar boven toe graven maar deze exemplaren liggen net iets te gelaagd. Geen enkele eierschaal wordt teruggevonden en er wordt gevraagd om mee het aantal te bepalen. Op de vraag hoe het nest werd gevonden wordt geantwoord: "Experience, my colleague is very experienced".

Om kort te zijn, onze vriend heeft een eerder uitkomend nest “geroofd”, daarbij zijn burnus gebruikt als transportmiddel en de nakomelingen voor een tweede keer onder het zand gestoken. Dit alles om het mirakel der geboorte aan het grote publiek te kunnen tonen. Vermakelijk dat wel, maar o zo fout. Leuk is wel dat men aantoont hoe de kleine snelsluipers reageren op licht. Zelfs al zijn ze in de buurt van de vloedlijn, eens er artificieel licht wordt aangewend laten ze het natuurlijke maanlicht voor wat het is en wijken ze af van hun traject. Je kunt hen op deze manier zelfs opnieuw naar het binnenland leiden. Dit spektakel is mooi om zien, maar op onze terugweg zien we ook dat de natuur hard en meedogenloos kan zijn. Met zoveel duizenden kan het niet anders dat bestaande legsels tijdens het graven van kuilen door andere **Groene zeeschildpadden** worden blootgelegd en vernield. Eieren en zelfs bijna volledig uitgegroeide jonge beestjes ondergaan de wet van de sterkste en verliezen al in een vroeg stadium de strijd om het leven en om uit te groeien tot iets groots. Terwijl wij wat voorsprong nemen op de groep blijft de gids maar doorratelen over “flubbers”, een onnabootsbaar “she-tutaah” (= sea turtle) afsluitend met wat gebiedende uitspraken zoals “you child, sit”, “you woman, look” en “you man, listen”. Hij bedoelt er ongetwijfeld niks persoonlijks mee. Vader heeft achteraf wel een beetje spijt dat hij niet is meegegaan als ik hem op de hoogte breng van het spektakel. Ik wil eventueel met hem morgenvroeg nog wel een excursie doen maar daar bedankt hij gelukkig voor. Het was een prachtige dag, er zullen er zeker nog 8 volgen.

☺ Belangrijkste waarnemingen:

Al Ansaab lagoon / Haya wetlands:
Witoogeend, Havikarend, Grijze frankolijn, Witstaartkievit, Gestreepte strandloper, Stekelstaartsnip, Indische scharrelaar, Kleine groene bijeneter, Citroenkwikstaart, Roodstaarttapuit, Bonte tapuit, Roodbuikbuulbuul, Treurmaina, Indische karekiet, Purperhoningzuiger, Izabelklauwier, Loodbekje

Al Qurm Park:
Indische ralreiger, Zwarte ibis, Indische kievit, Woestijnplevier, Mongoolse plevier, Terekruiter, Hemprichs meeuw, Siberische meeuw, Grote kuifstern, Koekoek, Halsbandparkiet, Indische scharrelaar, Citroenkwikstaart, Woestijntapuit, Arabische buulbuul, Witoorbuulbuul, Roodbuikbuulbuul, Treurmaina, Daurische klauwier

Al Amerat Waste Disposal Site & Habibuyah:
Oorgier, Aasgier, Bruinnekraaf

Qurayyat Waste Disposal site:
Keizerarend, Bastaardarend (fulvescens), Havikarend, Wistaartkievit, Indische kievit, Indische scharrelaar, Kleine groene bijeneter, Grote pieper, Duinpieper, Roodkeelpieper, Citroenkwikstaart, Roodstaarttapuit, Woestijntapuit, Izabeltapuit, Humes tapuit, Daurische klauwier

Khawr Al Milh:
Visarend, Hemprichs meeuw, Woestijntapuit, Aziatische woestijngrasmus, Steppeklapekster, Arabische babbelaar

Dag 2: Zaterdag 3 November 2012.

Tocht:
Ras Al Jinz – Khawr Jirama – Ras Al Khabbah – Al Ashkharah – Shannah – Filim - Hijj

Waarnemingen Dag 2:
De zachte bedden hebben voor een heerlijke nacht gezorgd. Het was, is en zal nodig zijn willen we het zware programma de komende dagen tot een goed einde brengen. Vandaag staat er weeral een titanentocht op het programma. Ikzelf heb het niet gehoord maar sommigen onder ons beamen dat er vanochtend vroeg wel degelijk een excursie naar turtle beach werd georganiseerd. Ondanks het feit dat er geen uur werd afgesproken staan we allen om 7.00 uur aan te schuiven aan het ontbijtbuffet. Als eersten. De nodige vitamines vullen het energiepeil maximaal aan. Ik verlaat als eerste de tafel om het diner van gisteren af te rekenen, dit voor het meer dan schappelijke bedrag van 58,5 Omani Riyal. Het enige aandenken dat we kunnen meenemen vanop deze plek is een folder, de souvenirshop is en blijft gesloten. Geen T-shirt of ander memorabilia dus. Het team staat al uitgebreid te birden op de parking als ik met pak en zak kom aandraven. Een **Roodstaarttapuit** is hun prooi. Iets naar het noorden wacht Khawr Jirama, een must om te bezoeken. Het is een van de betrouwbaarste plekken in Oman om krabplevier te scoren, buiten Bar Al Hikman wel te verstaan. Tot de 2de T-splitsing is het een komen en gaan van **Kuif**- en **Woestijnleeuweriken** en **Roodstaart**- en **Woestijntapuiten**. Een enkele **Izabeltapuit** breekt die hegemonie. Wagen 1 scoort met een adulte **Slangenarend** en belooft plechtig aan wagen 2 om tijdens de terugtocht te stoppen om zowel hen als deze prachtige vogel een tweede kans te geven. Via het dorp Jirama komen we aan de rand van de uitgestrekte khawr. Op het droge zand en de dorpsmuurtjes trekken **Woestijn**- en **Roodstaarttapuiten** de lijn van de heen tocht door. De aantallen zijn overweldigend en onverwacht. Op het natte zand en in de geultjes lopen **Mongoolse** en **Woestijnplevieren** naast en voorbij elkaar. Er zitten ook redelijke aantallen **Terekruiter**. Alleen jammer van het tegenlicht, verder dan halverwege de plas reiken de optische middelen niet. Ook over wat er zich om en rond de mangrove afspeelt hebben we het gissen naar. **Flamingo's** worden herleid tot roze boeien. Een biddende **Visarend** gaat wat later op een lege sloep zijn voornaam opeten. Bij het op zoek gaan naar 5 overvliegende en wat verder gelande **Roodbuikzandhoenders** kunnen we eindelijk de sterns op naam brengen. 20+ **Reuzensterns**, minstens het dubbele aan **Grote** en een redelijk aantal **Visdieven** en **Dwergsterns** worden herkend. Terug op het asfalt krijgen we in wagen 1 het lumineuze idee om via de sabkah dichter bij de mangrove te rijden. De droogte van de afgelopen weken en maanden spelen ongetwijfeld in ons voordeel. Via de CB krijgt wagen 2 de opdracht om rechtsomkeer te maken. De beloning is en zal groot zijn wordt hen meegedeeld. De **Slangenarend** laat zich opnieuw prachtig bewonderen, ongetwijfeld speurend naar één of ander zonnend reptiel. Er wordt tot diep in de sabkah doorgedrongen. Daar waar het slib aan de banden blijft kleven is het ver genoeg. Raadseltje: het is wit en zwart en heeft een knoert van een snavel, wat is het? Juist, **Krabplevier** en wel een stuk of 13 van hen. Ze steken met kop en schouders boven de rest uit. Enkel **Wulp**, **Scholekster** en **Rosse grutto** kunnen een gooi doen naar wie de grootste steltloper van het gezelschap is.

Nadat iedereen alles grondig heeft kunnen bekijken, afspeuren en inventariseren mogen de fotografen hun gang gaan. Dit resulteert weinig later in een luchtballet van alle aanwezige en verschillende soorten steltlopers. **Bontbek**- en **Kleine plevier** en **Bonte** en **Kleine strandloper** zijn nieuw. Time to go. Op zoek naar een nieuwe uitdaging, liefst in de omgeving waar het nuttige en het aangename aan elkaar kunnen gekoppeld worden. Ras Al Khabbah is zo'n plek. Dit seawatch point steekt enkele tientallen meters boven de zeespiegel uit. Ideaal. Het zuchtje wind doet deugd, smeren tegen zonnebrand is nodig. De combinatie met koekjes en andere laag gekwalificeerde voedingsmiddelen uit de voedselpiramide is minder smakelijk. Telescopen zijn nodig om vloten **Grauwe franjepoten** te detecteren en op naam te brengen. Donkere plekken onder het wateroppervlak blijken scholen vis te zijn, **Meeuwen** en **Sterns** zijn er dol op. De ene feeding frenzy na de andere wordt ingeleid. Het trekt andere liefhebbers aan, de ene al wat vriendelijker dan de andere. **Kleine jager** is een van de minder smpathieke. **Perzische pijlstormvogel** (2) en **Maskergent** (3) zijn verdraagzamer tegenover hun soortgenoten en vertonen minder of geen parasitair gedrag. De **Maskergenten** drogen na de battle hun natte pak op de gele boeien en laten zich redelijk, de afstand blijft immers groot, begluren. Dichter tegen de rotswanden zwemmen **Groene zeeschildpadden** en zelfs enkele niet nader gedetermineerde **Haaien**. Het sein voor de groep om wat dichter bij de afgrond plaats te nemen. De pater familias ziet met lede ogen de acties van de dare devils aan. Johan spant de kroon en neemt plaats op een uitstekende richel, meer nog, hij gaat daar zelfs vrij uit de hand fotograferen. Laat ons maar opkrassen, wie weet wat de volgende stap zal zijn. Ook de wagens hebben dorst. In Al Khabbah kan die niet gelest worden, het tankstation werd reeds lange tijd verlaten. We zullen ons geluk 40 kilometer verder moeten beproeven. De weg naar Al Ashkharah loopt over minder goede baan en leidt zelfs opnieuw het binnenland in. Onderweg gaan **Tapuiten** en **Leeuweriken** voort op hun elan. Elektriciteitspalen, al dan niet loodrecht op het oppervlak staand, zijn geliefkoosde uitkijkposten voor **Klapeksters** en **Scharrelaars**, van de laatste zowel **Europese** als **Indische**. Voor het dorp cirkelt nog een mooie **Slangenarend**. Dankzij deze beauty vliegen we net niet letterlijk het dorp in, de silent policemen zijn hier wel heel uitgesproken. Tijdens en na de tankbeurt wordt nog wat snoepgoed en frisdrank gekocht in de shop. Uit het dorp geraken via een doolhof aan smalle straatjes is makkelijker gezegd dan gedaan, er moet net geen beroep op de GPS worden gedaan. De kiosken op het strand bieden schaduw en gelegenheid om te lunchen. Proper kunnen we het niet noemen. Vliegen en geiten houden ons tot vervelens toe gezelschap. De grootste van de 2 verlaten snel het toneel en zijn vrijwel direct pleite na een aantal laag brullende aaaaaarghhhh's, uitgekraamd door verschillende aanwezigen. Nabij, wat wij het laatste vissersdorp voor de oversteek noemen, wordt nog halt gehouden om fotografen een kans te geven om mooie shots te maken van een grote groep **Grote kuifsterns** en **Hemprichs meeuwen**. Aan **Scholekster** en **Grote stern** wordt weinig of geen aandacht besteed. Even verder ligt een, of beter het nieuwe stuk asfalt. De nieuwe coastal highway van Ras Al Hadd naar Bar Al Hikman werd pas dit voorjaar geopend. Naast een **Witbandleeuwerik**, enkel gezien door wagen 1, wordt de aandacht weinig afgeleid. Nadruk ligt op het rijden met links de Arabische zee en rechts het Omaanse zand. Woestijn welke overgaat in zee, het heeft iets bijzonders. Halverwege wordt een "benenstrek-momentje" ingelast. Ikzelf ga even op walkabout in de uitgestrekte zandmassa en op een woestijnduin.

Er is sprake van redelijk wat verborgen leven, vele verschillende sporen in het zand bewijzen dit. Op een gegeven moment blijft één van mijn slippers in het zand steken en worden de voetzolen licht gebarbecued. Zweetdruppels parelen over gans het lichaam en de warmte grijpt als het vuur van een spuwende vlammenwerper om me heen. Ik begrijp onmiddellijk en als geen ander dat lang slenteren in deze omgeving zonder protectie geen zin heeft. Terug de wagen in en de hort op. Onderweg passeren we enkele schamele nederzettingen en zelfs heuse nomadendorpen opgetrokken uit niet meer dan enkele, waarschijnlijk dan ook nog aangespoelde, planken en platen, afgedankte vissersnetten en plastiek. Dramatische levensomstandigheden voor zowel jong als oud. Het is al laat als we in Shannah aankomen. De zon is gestart met dalen maar we hebben nog enkele uren. Bar Al Hikman ligt er prachtig bij zo bij ondergaande zon. Het is een beetje uitkijken waar de voeten te zetten en de beste plaats te vinden. Vissenkoppen, allerlei overblijfselen van groene zeeschildpadden, waarschijnlijk collatoral damage, en slib vormen meermaals een obstakel. Een plek aan de rand van het wad met licht in de rug en de ontwarring van de steltloperknoop kan eindelijk beginnen. De plaatjes van een vogelboek volgend worden volgende stelten opgemerkt: **Scholekster**, **Steltkluut**, **Kluut**, **Krabplevier**, **Zilverplevier**, **Kleine plevier**, **Bontbekplevier**, ***Strandplevier***, ***Mongoolse plevier***, ***Woestijnplevier***, ***Drieteenstrandloper***, ***Kleine strandloper***, **Temminck's strandloper**, **Krombekstrandloper**, ***Bonte strandloper***, **Breedbekstrandloper**, **Kemphaan**, **Watersnip**, **Grutto**, ***Rosse grutto***, ***Regenwulp***, **Wulp**, **Zwarte ruiter**, ***Tureluur***, **Poelruiter**, **Terekruiter**, ***Groenpootruiter***, **Witgat**, **Bosruiter**, **Oeverloper** en ***Steenloper***. De soorten in *cursief* gedrukt zijn het meest nadrukkelijk en in overvloed aanwezig. Enkele keren wordt er een zeldzaamheid geclaimd, ze zitten er ongetwijfeld tussen, maar bij nader onderzoek komen ze 1 voor 1 opnieuw in bovenstaande lijst terecht. De enige die we niet in de lijst terugvinden is een **Snip spec** die ons veel te zwaar lijkt voor een **Watersnip**. We volgen hem lang, sommigen tot zeer lang, maar hij zet zijn tocht ongestoord en zonder omkijken verder. Grotere **Meeuwen** zijn van het type *larus fuscus*, *cachinnans* en *heuglini*, de kleineren worden gedetermineerd als **Kok**- en **Dunbekmeeuw**. Enkel **Reuzen**- en **Grote kuifstern** kunnen op naam gebracht worden. De anderen fladderen (te) diep in het gebied en (te) ver boven het teruggetrokken water, naar hun identiteit is het gissen. Er rest ons nog weinig tijd om een uitstap te maken. Filim wordt de laatste birding hotspot van de dag. De keuze om hier te eindigen vandaag heeft veel te maken met de zeer lange verplaatsing van morgen. Vooral Wim vindt het jammer dat we in Bar Al Hikman niet meer tijd zullen spenderen, hij had graag grote kanoet op zijn lijst bijgeschreven. De **Witbandleeuweriken** onderweg vormen een kleine pleister op een grote wonde. In Filim verdwijnt de zon snel achter de horizon. Twee **Bruine kiekendieven** en drie **Visarenden** zoeken in de weinig resterende mangrovestruiken een onderkomen voor de nacht. **Steltlopers** zijn dezelfde als in Shannah, alleen minder in aantal en nog verder van ons verwijderd. Op naar Mahuwt hotel in de stad Hijj. Mijn vader en ik hebben de medereizigers al op de hoogte gebracht over deze verblijfplaats. "A real shithole", anders kunnen we het niet omschrijven. Het valt echter mee, er werd gerenoveerd, alleen de badkamers zijn nog ondermaats. Formaliteiten worden achterwege gelaten, het formulier van Vision International is voldoende. Om 18.30 uur is het dinertime, afspraak is vlak naast de slaapgelegenheid. Zowel het terrasje als de rijst, groenten, brood en een dubbele portie kip is zeer welkom. Smullen maar.

Henri is de eerste die de tafel verlaat en zijn bed opzoekt. Hij is duidelijk moe want hij probeert zich een weg te banen dwars door de keuken van het restaurant. Zowel de Omani's als de Belgen vinden het vermakelijk. Water en frisdrank raken op. De volgende die het licht ziet uitgaan is Johan. Hij heeft verschillende munteenheden met elkaar gemixt en geraakt letterlijk de tel kwijt. De maaltijd kost slechts 13,60 Riyal, dus je zou wel voor minder verward geraken. Wim gaat naar alle waarschijnlijkheid eindelijk een rustige nacht tegemoet. De afgelopen dagen waren de telefoontjes met het thuisfront nogal chaotisch maar ook dat blijkt nu opgelost te zijn. Claxonnerende en ook wel arrogante locals houden de slaap nog even af, het is maar uitstel. Morgen wacht ons een eerste of opnieuw een ontmoeting met de Rub Al Khali.

☺ Belangrijkste waarnemingen:

Algemeen:
Woestijntapuit, Roodstaarttapuit, Kuifleeuwerik, Woestijnleeuwerik, Bruinnekraaf

Khawr Jirama:
Slangenarend, Visarend, Roodbuikzandhoen, Krabplevier, Mongoolse plevier, Woestijnplevier, Terekruiter

Ras Al Khabbah:
Maskergent, Perzische pijlstormvogel, Grauwe franjepoot, Kleine jager

Coastal road:
Slangenarend, Scharrelaar, Indische scharrelaar, Witbandleeuwerik, Klapekster

Bar Al Hikman:
Visarend, Scholekster, Steltkluut, Kluut, Krabplevier, Kleine plevier, Bontbekplevier, Strandplevier, Mongoolse plevier, Woestijnplevier, Zilverplevier, Drieteenstrandloper, Kleine strandloper, Temminck's strandloper, Krombekstrandloper, Bonte strandloper, Breedbekstrandloper, Kemphaan, Watersnip, Grutto, Rosse grutto, Regenwulp, Wulp, Zwarte ruiter, Tureluur, Poelruiter, Terekruiter, Groenpootruiter, Witgat, Bosruiter, Oeverloper, Steenloper, Reuzenstern, Grote Kuifstern, Witbandleeuwerik

Slangenarend – Khawr Jirama – Foto's Dirk Braem – Wim Deloddere – Johan Colman

Dag 3: Zondag 4 November 2012.

Tocht:
Hijj – Sinaw – Hayma – Al Ghaftayn – Muntasar – Qatbit

Waarnemingen Dag 3:
Om 5.30 uur gaat in 3 kamers een wekker te keer. Het is de bedoeling om een vroege start te nemen. Er was veel nachtlawaai, dat heeft er voor gezorgd dat de helft van de ploeg niet verder dan een eerste diepe slaap is geraakt. Verder heeft Dirk heel veel last gehad van de lawaaierige airco. Wim heeft geprobeerd om dit euvel te verhelpen door de luchtblazer voor de helft te slopen, helaas zonder resultaat. Bij het luisteren naar hun verhaal druk ik heel nonchalant op een schakelaar en valt de airco uit. Beiden blijven verweesd achter. De zon komt op en de valiezen zijn gepakt. Bij Omanoil in de stad Sinaw wordt getankt. Wim checkt ondertussen de GPS om de kortste weg te bepalen. Die loopt niet over Ad Duqm langs de kust maar wel via Hayma in het binnenland. Het wordt dus vanaf het begin de woestijn doorkruisen. Ontbijten gebeurt al wandelend door kleine en lage zandduinen. Enkel **Woestijntapuit** en wat **Bruinnekraven** houden ons gezelschap. Het is fris. Lang blijven is geen optie noch een lucratieve bezigheid, we beperken het verblijf dan ook tot een minimum. Als de zon zijn oranje gloed verliest en fel geelwit begint te schijnen lopen de temperaturen snel en hoog op. Een groene patch in het anders dorre landschap lijkt een goede tussenstop. De wandeling doet deugd maar levert niet zo veel op. Een **Klapekster** vertrouwt de indringers niet en vliegt ver weg. **Woestijngrasmussen** volgen **Woestijntapuiten** en hebben minder aandacht voor de tweebenige soorten. De collega's zien nu ook sporen van verborgen leven in het zand en raken hierdoor, net zoals ik gisteren, gefascineerd. Bij zulke lange tochten wordt het verbruik van de 4x4 wagens evident. In de stad Hayma staan we opnieuw aan de kant om vloeistof bij te vullen. Provisie wordt ingeslagen en een frisdrankje kan er wel af. De papa heeft af te rekenen met een ongestelde maag en kiest voor een regime van water en brood. Een kilometer verder komen we op het kruispunt met de Arabische versie van de "autoroute du soleil". Wegwijzers zeggen genoeg: Muscat 331km, Salalah 699km. Kort na de zuidelijke draai nog even opschudding voor een groepje veren. Enkele **Zwartkruinvink**- en **Veldleeuweriken** zijn de oorzaak. Verder onderweg sporadisch nog een sighting van een **Woestijntapuit** of een **Witbandleeuwerik**. Dirk zal het vanaf hier en de eerst komende 50 à 100km zonder copiloot moeten stellen. Reden is dat mijn oogleden de gravitatiekrachten niet meer kunnen weerstaan. Zo'n dutje doet altijd deugd. Al Ghaftayn is de ideale tussenstop om te lunchen. De voortuin ligt nog steeds aan diggelen wegens gebrek aan irrigatie. De achtertuin ziet er beter en groener uit. Er zitten ook leuke soorten en aantallen vogels. De eerste die present tekent is **Kleine vliegenvanger**. In totaal zitten er 4 verschillende exemplaren, allen eerstejaars. Zij vormen tijdens het hele verblijf de rode draad. Zo moeilijk ze bij ons te spotten zijn, zo gemakkelijk zijn ze hier. Prachtig gewoon. De kruinen van de acacia's zitten (s)nokvol met **Fitjaffen**, om niet beiden te moeten noemen, en tjilpende **Huismussen**. Zij maken veruit het meeste lawaai. **Klapekster** is in directe vergelijking met **Izabelklauwier** minstens 25% groter qua afmeting maar 75% minder in aantal. De aanwezige **Turkse** (2) en **Palmtortels** (30-tal) vluchten in alle paniek weg als het silhouet van een **Sperwer** door de lucht en zijn schaduw over het zand glijdt.

Later doen ze dat nog eens over voor een **Scharrelaar**. Het vergt kennis en kunde om 3 **Ortolanen** op naam en vooral goed in beeld te brengen. Ook op de begane grond is het bal. Naast de altijd aanwezige **Woestijntapuiten** nu ook een **Bonte**. De laatstgenoemde vliegt na het filmen ervan letterlijk tegen mij aan. Over dichte views en close encounters gesproken. De redelijk rechtopstaande **Duinpieper** kiest snel het hazenpad en verlaat de tuin voor de grote zandvlakte. Ons uitstapje over de afbakening naar diezelfde plek levert enkel nog wat **Witte kwikstaarten** om en rond de afvalwaterinstallatie op. De eenzame en afgeschermde dikke boom in de woestijn krijgt af en toe bezoek van de residenten die het binnen de omheining (even) voor gezien houden. Lunchen doen we zonder de papa die in de wagen blijft en een scheut Primperan neemt. Terwijl kip, rijst, brood & dal worden verorberd ga ik naar buiten om papa wat toast te bezorgen, zo wordt een eerste stap naar recovery gezet. Na het eten volgt een tweede korte rondje birden in de achtertuin maar op 3 **Zwarte roodstaarten** na is het vet van de soep. Het is nog 125km naar Muntasar, ongeveer een hap van anderhalf uur uit het dierbare daglicht. Het is een saaie tocht met niks dan zand en af en toe een “jaknikker” in de verte. Ver voor de eigenlijke bron beginnen rijen dadelpalmen en struiken op te doemen. Hier moet iets zitten, dat kan niet anders. Met de aanleg van de nieuwe highway hebben de bouwvakkers het bord met de wegwijzer naar Muntasar vakkundig ergens ten velde gezet, met als gevolg dat we enkele kilometers te ver naar het zuiden rijden. Wim gebruikt opnieuw zijn GPS als gids. Naast deze niet te missen site staan hierin namelijk ook alle andere bijzondere en interessante plekken al voorgeprogrammeerd. De laatste hectometers naar de bron zijn echt off road. Het woord **Steenarend** is nog niet koud of een machtige adulte vogel vliegt laag weg. Het is namelijk bekend dat deze vogel hier geregeld zijn dorst komt lessen. Vandaag is het zo een moment. Wagens aan de kant en op achtervolging. We maken echter geen kans om dichter te komen en de **Steenarend** neemt bij elke toenaderingspoging meer afstand. De kop is er af en wat zouden we hier nog kunnen zien wat dit gaat overtreffen? Een ♂ **Wintertaling**, twee **Kleine strandlopers**, twee **Witte kwikstaarten** en twee onvermijdelijke **Woestijntapuiten** alvast niet. Verspreid uit elkaar maken we een tochtje rond de bron. Voor het eerst komen we ook bij de eigenlijke bron zelf. Een diepe gemetste waterput met loepzuiver water en stinkend naar rotte eieren. Duidelijk zwavelhoudend dus. Vader ontdekt vlakbij de wagens een moeilijk determineerbare rover, zittend halverwege een dode boom. Omdat we zijn identiteit niet direct kunnen thuisbrengen haasten Wim, Dirk en ik ons door de uit de bron overgelopen zwavelplas naar de plek des waarheids. De combinatie van zwavelhoudend water op blote ledematen en een brandend zonnetje is niet echt ideaal. Laat het ons houden bij een prikkelende maar zeker niet stimulerende gewaarwording. Bij de wagen wordt vlug een consensus over de identiteit bereikt, het gaat om een juveniele **Aziatische wespendief**. De rovers doen het op deze plek! Onder gejoel en gejouw van **Bruinnekraven**, ongetwijfeld omdat we ze geen of niet voldoende aandacht geven, wordt de oase verlaten. 15.20 uur, Qatbit here we come. Eens benieuwd wat deze plek in petto heeft. De parking van het motel ligt er stil en verlaten bij, net zoals de incheckbalie. Vragen we later de sleutel van de kamer, toch? Vrij wandelen en scoren is het motto. De eerste 50 passen verlopen rustig, misschien duldt de aanwezige avifauna onze aanwezigheid nog niet. En dan komen ze plotseling één voor één tevoorschijn, net zoals in een disney animatiefilm. Zelfs met z’n zessen komen we ogen te kort.

De lijst loopt aardig op met **Tjiftjaf**, **Fitis** en **Woestijnbraamsluiper** op kop. Af en toe komt een **Kleine vliegenvanger** of **Zwarte roodstaart** op de proppen. Een **Blauwborst** huppelt weg in het schaarse hoge gras. Aan een skulkende **Boompieper** en dito **Zanglijster** wordt de meeste aandacht besteed. Gewoonweg om alle andere aanverwante en zeldzamere soorten uit te sluiten. Bij de zoektocht naar hen worden zowel **Hop**, **Scharrelaar** als **Izabelklauwier** uit hun late siësta gehaald. Aan het tankstation begint het echte vuurwerk. Daar waar we vorige trip zo hard ons best voor moesten doen vliegen nu bijna onmiddellijk 2 **Zijdestaarten** voorbij. De groep splijt zoals hout dat door een bijl gekliefd wordt. Dirk en Ronan kunnen de vogels nog kort in zit traceren, waarbij Dirk er zelfs in slaagt om een bewijsfoto te nemen. Helemaal achteraan in de hoek zitten verschillende **Kleine vliegenvangers**. Verder zien alle partijen wel een **Ménétries zwartkop**. Johan en Erik zien hoe een adult ♂ **Steppekiekendief** in zijn gekende rechtlijnige stijl gaat jagen buiten het domein. Anderen hebben het moeten stellen met een korte maar zalige waarneming boven de compound. Binnen het domein wordt nog een verkrampte en volledig verdroogde dode **Kiekendief spec** gevonden. We twijfelen tussen een blauwe en een grauwe, eerder geneigd om de laatste te claimen gezien de redelijk rosse onderzijde. Een **Koereiger** houdt alles nauwlettend in de gaten vanop veilige hoogte. **Boerenzwaluwen** zijn samen met 6 overtrekkende **Groene bijeneters** de enigen die airborn blijven. De honger naar meer blijft groot, de lange afstanden en de weinige rust van afgelopen dagen krijgen ons voorlopig nog niet klein. De chauffeurs van dienst rijden de wagens tot aan de gate, de rest van de groep gaat te voet. Een laag wegvliegende gevlekte vogel is ofwel een koekoek ofwel een koel. Morgen zoeken we verder om hem of haar te ontmaskeren. Op weg naar de oase zien we nog 3 **Treurmaina's**, ongewoon voor deze plek. Terwijl wagen 1 al bij de oase staat heeft wagen 2 opnieuw het ♂ **Steppekiekendief** ontdekt. Zo bij ondergaande zon is het net een geest die boven de vlakte zweeft, uitzonderlijk mooi. Bij een plas zitten vele duiven, waaronder rasechte **Rotsduiven**, van hoenders is echter geen sprake. Verder opnieuw een **Boompieper**. De waarnemingsdag loopt stilaan op zijn eind. **Woestijntapuiten** zoeken beschutting onder of tegen lage struiken en de 6 **Groene Bijeneters** cirkelen in een neerwaartse spiraal tot ze de toppen van enkele laagstammen bereiken. Ze poseren sierlijk in een sfeervol decor. Terug op het domein gekomen checken we in, vader doet dat met mijn paspoort. Best wel te begrijpen met die knappe kop van mij ☺. Ikzelf vind net op tijd mijn tweede adem en zal toch deelnemen aan het diner dat omstreeks 7 uur in de binnentuin wordt geserveerd. De douche neemt alle stof en andere viezigheid weg. Tussen de **Gekko's** wordt 4x vis, 1x kip en 1x schaap besteld. De meningen over de kwaliteit ervan zijn verdeeld. Over het alcoholvrije bier zijn we het wel eens: smeerlapperij! Het wordt dan ook kordaat tussen de palmen gegoten. Er wordt nog stevig nagepraat over de afgelopen dagen en de dagen die nog moeten komen. Ik blijf olie op het vuur gieten door te zeggen dat hetgeen nu al gezien werd niks is vergeleken met wat ons nog te wachten staat. De fonkelende ogen van de medereizigers na dit nieuws overtreffen die van de sterrenhemel. Na een korte zaklamptocht, welke trouwens niks extra oplevert, worden de slaapvertrekken opgezocht. Ik check nog even bij Wim en Dirk en geef hen een spoedcursus in schakelaars die elektrisch verbonden zijn met airconditioning toestellen. Zo kennen ook zij een rustige en aangename nacht.

☺ Belangrijkste waarnemingen:

Algemeen:
Woestijntapuit, Bruinnekraaf

Hijj – Al Ghaftayn:
Witbandleeuwerik, Zwartkruinvinkleeuwerik, Woestijngrasmus, Klapekster

Al Ghaftayn:
Sperwer, Scharrelaar, Duinpieper, Bonte tapuit, Kleine vliegenvanger, Izabelklauwier, Ortolaan

Muntasar:
Wintertaling, Steenarend, Aziatische wespendief, Kleine strandloper

Qatbit:
Steppekiekendief, Scharrelaar, Hop, Groene bijeneter, Boerenzwaluw, Boompieper, Blauwborst, Ménétries zwartkop, Kleine vliegenvanger, Izabelklauwier, Zijdestaart

Zijdestaart – Glanshoningzuiger – Ruppels wever – Foto's Dirk Braem

Ortolaan – Krabplevier – Kleine vliegenvanger – Foto's Johan Colman

Dag 4: Maandag 5 November 2012.

Tocht:
Qatbit – Dawkah – Al Balid – Thumrayt waste disposal – Salalah – East khawr

Waarnemingen Dag 4:
Nog voor het ochtendgloren struinen we door de tuinen. Het is nog net iets te donker en enige vorm van activiteit is zo goed als onbestaande. Van zodra de zon komt piepen doen de vogels dat ook. Alle soorten van de dag daarvoor worden vrijwel onmiddellijk teruggevonden en gedetermineerd. De jonge **Koekoek** neemt alle twijfel van gisteren weg. Het is tijd voor een rondje personal glory, niet de eerste noch de laatste in rij. In de uiterste noordwesthoek zitten minstens 7 **Kleine vliegenvangers** op een zeer kleine oppervlakte bijeen. **Aziatische roodborsttapuit**, een ♂, zit centraal en is de enige nieuwe soort. Ofwel hebben we die gisteren gemist ofwel is hij overnacht gearriveerd. Na een uurtje verplaatsen we ons in groep naar de oase. Helemaal wakker is de bende nog niet. Ieder denkt van iedereen dat hij de nodige stappen zal ondernemen om alles af te sluiten met als resultaat dat verschillende portieren van de 2 4x4 rijtuigen blijven open staan. Niet de beste manier om de wagens in beweging te zetten. Het kan ook de vermoeidheid zijn want ook de dag ervoor speelde dit fenomeen zich al enkele keren af. We weten dat het adulte mannetje **Steppekiekendief** in de omgeving zit en toch verschalkt hij ons opnieuw. De vogel gaat op nog geen 10 meter van wagen 1 op de wieken en verdwijnt richting wagen 2. Daar is Johan zo enthousiast dat hij letterlijk en figuurlijk doordraait. Letterlijk heeft betrekking op de lens van zijn fotocamera, figuurlijk omdat deze vogel toch één van zijn favorieten is. De andere fotografen in het gezelschap blijven rustig en herstellen zowel de lens als de rust. Niet aan de grote plas vooraan maar wel aan de achterzijde maken 2 **Sahelzandhoenders** hun opwachting. Van wachten is echter niet veel sprake. Nog een **Kleine vliegenvanger** een **Blauwborst** of 2, een **Gekraagde roodstaart** en een **Ménétries zwartkop** komen in de notitieboekjes. Ik ben de enige die een goede en vlotte spijsvertering blijkt te hebben. De achterkant van de oase is voortaan off limits for visitors. Bij de samensmelting aan de Pajero' s vliegt ver weg een groep van een 60-tal **Sahelzandhoenders**. Van de gisteren aanwezige 6 **Groene bijeneters** blijven er nog welgeteld 2 over. Zij jagen samen met dubbel zoveel **Boerenzwaluwen** volop boven een zwaar beveiligde en stevig omheinde privéwoning. En ja, **Woestijntapuit** en **Aziatische woestijngrasmus** zijn ook vandaag onafscheidelijk. Het ontbijt is wat uitgebreider dan bij de vorige passage eind 2012, dit zowel wat spijs als drank betreft. De gedachten zitten echter bij de tuinen. Met een laatste inspanning moet het lukken om het onderste uit de kan te halen. Eerst de kamers leeghalen, de auto's volstouwen, de officiële documenten recupereren en 30 Riyal neertellen voor het diner van gisteren. Op stap. Een **Daurische klauwier** laat zich enig mooi bekijken. De **Hop** werd tussen gisterenavond en deze ochtend zwaar toegetakeld door 1 van de vele zwerfkatten. Een deel van zijn zwart-witte veren liggen op een hoopje, niet ver van waar hij voedsel zoekt om de dag door te komen. Vliegen zit er voorlopig niet meer in. Geen koe- maar een **Kleine zilverreiger** aan de afvalwaterput deze keer. Een **Grauwe vliegenvanger** maakt zijn bekende voedselvluchten en keert steeds terug op hetzelfde uitstekende takje. Door dezelfde acacia passeren achtereenvolgens **Tjiftjaf**, **Fitis**, **Braamsluiper** en **Vale spotvogel**. Zij hebben een heel ander foerageergedrag.

Een laag jagende **Sperwer** schudt de kaarten grondig door elkaar. De activiteit komt daardoor op een laag pitje te staan. Een koppeltje **Ortolaan** is het minst van slag en blijft het lekkende kraantje met enige regelmaat bezoeken. Een vluchtige **Zijdestaart** is, zoals het hoort, de best denkbare afsluiter van het bezoek aan Qatbit. Ook al worden de **Treurmaina's** tijdens het tanken en dus later gezien. Op naar Dawkah. Onderweg nog even een noodstop voor een paartje snelwandelende **Witbandleeuweriken** en een schichtig rondkijkend **Sahelzandhoen**. De omgeving van Dawkah is in volle ontwikkeling, zo veel is zeker. Alles wordt in gereedheid gebracht voor een ongeziene uitbreiding, althans dat is wat ik er van denk. De gate van de farm staat wagenwijd open en van een opzichter of ander leidinggevend personeel valt geen spoor te bekennen. De aanwezige arbeiders geven er geen moer om of we nu om toestemming vragen of niet. Een snelle inventarisatieronde van de plek leert dat er 5 te onderzoeken pivots zijn. We benaderen ze allen op dezelfde manier. Eerst omsingelen langs de buitenranden en dan doordringen tot de kern via de toegangsweg naar het pivoterende deel van de sproei installatie. Het eerste ronde veld is het beste en teeming with birds. Zouden de vele **Doornstaartagames** het nu gemunt hebben op de vogels of het verse groen? Van pottenkijkers willen ze in elk geval niet weten. Hoe traag en behoedzaam we ze ook proberen te benaderen, ze vluchten 1 voor 1 in hun hol onder de grond. **Witbandleeuweriken** zijn uitzonderlijk talrijk en lopen afwisselend in en uit de groene zone. **Woestijn**- en **Izabeltapuiten** zijn zo nodig nog talrijker. We hebben redelijk wat moeite met het op naam brengen van een adult ♂ **Bonte tapuit** met een stevig afwijkend donker kleed. Gelukkig gunt hij ons de nodige tijd. In de verte stijgt een **Bastaardarend** op, hij trekt daarmee 6 **Blauwe reigers** op gang. Ze verdwijnen in en komen vervolgens weer tevoorschijn uit de heathaze, raar. De gasten uit wagen 2 maken op dat ogenblik allerlei handgebaren, we weten in wagen 1 echter niet waarom. Later zal blijken dat het niet zo speciaal was. Een **Klapekster** had namelijk het lumineuze idee gekregen om mee te reizen op de openstaande kofferklep. Zowel **Zwartkruinvinkleeuweriken** als **Kortteenleeuweriken** zijn moeilijk te benaderen maar gemakkelijk te ontdekken in het meer dorre gedeelte van de pivot. Een eerstejaars **Kaspische plevier** rent op dit stuk meer naar het midden terwijl hij angstvallig een overvliegende **Keizerarend** én ons in het oog houdt. De andere circular fields brengen hetzelfde maar de aantallen liggen beduidend lager. Het duurt dan ook niet lang of we zitten opnieuw te klooien op en rond veld 1. Behoedzaam rijden we naar het midden. Verschillende **Kuifleeuweriken**, een **Duinpieper**, minstens 3 **Roodkeelpiepers** en tal van **Witte** en **Gele kwikstaarten** moeten wijken voor de brede rubberbanden. De uitstap loont zeker de moeite. Tussen de druppels, uitgespuwd door de sproeiers, en de daardoor gevormde kleine regenbogen jagen 14 **Koereigers**, een 30-tal **Roze spreeuwen** en een niet nader te bepalen aantal **Groene bijeneters**. Het tegenlicht van de zon is de enige spelbreker, het belet ons af en toe om de echte kleuren te herkennen. Een biddende **Klapekster** wordt voor vertrek nog op zijn/haar identiteit gecontroleerd. Op naar de volgende farm bij Al Balid, die enkele kilometer zuidelijker ligt. Op het eerste zicht valt er weinig te beleven. Op de meeste pivots staat het gras meer dan een meter hoog en er is veel menselijke activiteit om en rond de akkers waar courgetten en meloenen worden geoogst. Her en der verschijnen en verdwijnen **Gele kwikstaarten**. **Torenvalken** en **Bruine kiekendieven** hebben het moeilijk om ze te overtuigen om de rol van prooi tot zich te nemen.

Na drie kwart rondje rijden vliegen zowel 8 **Roodbuikzandhoenders** als 6 **Renvogels** op. De eersten worden pas 's avonds herkend tijdens het bekijken van de foto's. De **Renvogels** zijn gemakkelijker en laten zich uitstekend bekijken op een braakliggend terreintje. Ze doen hun naam alle eer aan. De zoektocht naar een restaurant in de buurt van de omliggende farms draait op niks uit. Broederlijk delen van de leftovers is het gevolg en we hebben geluk dat de ouderdomsdeken wat extra proviand heeft meegebracht vanuit België. Er komt tijdens de lunch een discussie op gang over de aanwezige *silverbills*, zijn dit nu de *african* of de *indian*? Loodbekjes komen enkel in het noorden van Oman voor, dus moeten dit wel **Zilverbekjes** zijn. Tussen de achtergelaten groenten huppelen nog wat **Witte kwikstaarten** en doen enkele wijfjes **Zwartkruinvinkleeuwerik** ons twijfelen. Hun ware aard wordt bevestigd bij het arriveren van de mannetjes. Voorheen werd er namelijk getwijfeld of het niet om kleine kortteenleeuwerik ging. Bij het verlaten van de boerderij brengen een **Scharrelaar** en een **Roze spreeuw** nog wat kleur. Zij verkiezen het groen rond het centrale gebouw als toevluchtsoord. Opnieuw naar zuid richting Salalah. Er is weinig verkeer en de wegen worden beter en beter bij het naderen van de stad Thumrayt. Met nog voldoende zonlicht kunnen we best hier even een bezoekje brengen aan het gelijknamige stort. De toegang ligt aan de overzijde en door de aanwezige vangrails moeten we een U-turn maken zo'n halve kilometer verderop. De toegangsweg is alles behalve luxe, het geraamte van zowel de Pajero als de homo sapiens wordt duchtig getest. Het stort is een vies litteken of beter een vieze wonde in het anders zo prachtige semi-maanlandschap. De locals zijn opgezet met het bezoek en schudden ons meteen de hand. Het is wel uitkijken waar te lopen in de directe omgeving van de ingang. Niet zozeer de steile wanden dan wel het gebrek aan toiletten vormen de pitfall. Johan gaat uit zijn dak wanneer de in totaal een 20-tal **Steppearenden** in alle mogelijke kleden komen aanglijden en zich statig posteren op de rotswanden of tussen het afval. Wat dieper zit nog een **Roodstaarttapuit** en de eerste **Waaierstaartraven** zijn een feit. De terugweg naar de hoofdbaan is even oncomfortabel en zelfs langer nu we een eind de parallelweg moeten volgen. Vanop het Dhofarplateau zien we de zuidelijke hoofdstad en de Arabische zee. Tijdens de afdaling wordt een **Arend spec** gespot. Het is niet echt intelligent van wagen 1 om dit aan wagen 2, waar Johan aan het stuur zit, te melden via de walkie talkie. En al zeker niet om te zeggen dat het eventueel om een zwarte arend zou kunnen gaan. Erik en Wim wanen zich even in één van de "Fast and the Furious" movies met Vin Diesel in commando. Kortom, in de toekomst doen we dat niet meer en al zeker niet op zulke drukke baan. Op zeeniveau laat de duisternis nog even op zich wachten. East Khawr wordt de laatste halte. Op het eerste zicht lijkt de lagune zo goed als leeg op **Indische** en gewone **Ralreiger** na. De mooie prieeltjes hebben minder om het lijf dan de in boerka's gehulde moslimvrouwen. Op het strand is er veel beweging, de aanwezigen vallen bijna allen onder de noemer "m'as tu vu?" wat zoveel betekent als aansteller. Op het ogenblik dat de stem van de gebedsvader door de verschillende speakers galmt keert de rust terug. De aanhangers van de Islam verlaten de plek en het gebied wordt overgeleverd aan de Westerlingen. Een jagende **Reuzenstern** en wat kleinere sterns waar **Grote stern**, **Visdief** en **Witwangstern** deel van uitmaken zien hun kans schoon om dichter tegen het strand te gaan jagen. De flocks iets verder op zee blijken stuk voor stuk groepjes **Brilsterns** te zijn. De zware storm boven de Indische oceaan van enkele weken geleden heeft daar zeker mee te maken.

Wim zoekt de lagune af en ontdekt een wijfje **Bonte ijsvogel**, het is slechts de zevende waarneming van deze soort voor Oman. De schaduwen van **Steltkluut** en **Groenpootruiter** worden lang en **Kemphanen** komen bijeen in dichte drommen. Samen met de ondergaande zon een prachtig einde van de dag. Op naar de Beach Villa's. De weg er naartoe is anders, al is dat heel relatief. Het is een leuk weerzien met de eigenaars en de medewerkers. De Felixen worden herkend, vooral de junior, als de Belgen die op 31 december vorig jaar uit de woestijn kwamen, mee aanschoven aan het buffet, redelijk wat alcohol consumeerden, de draak staken met een groep Duitsers en om 22 uur lokale tijd met veel lawaai naar de kamer trokken. Niet moeilijk dat ze ons toen als Nederlanders bestempelden. Bij de check-in spreken we af om elke avond ter plekke te dineren, kwestie om het onszelf niet al te moeilijk te maken. Er worden 3 tweepersoonskamers toegewezen. Ronan en Henri, Erik en Johan en Wim en Dirk. De eerste 2 koppels beschikken over een ruime kamer op de eerste etage met een fabuleus terras en dito uitzicht over de zee. Dirk en Wim moeten het stellen met een ietwat meer claustrofobische ruimte. Uiteindelijk zullen de kamers toch alleen gebruikt worden om te overnachten. In het schemerduister komen nog 2 **Brilsterns** aangevlogen en zetten zich kort op de airco's van het aanpalende gebouw. De pot schaft kip en vis, bereid op verschillende manieren. De eerste biertjes vloeien door de met zand verstopte kelen. Zalig. Een grote vleermuis, die we misschien onterecht **Fruit bat** noemen, komt meerdere malen zijn dorst lessen in het zwembad. Zijn kleinere sentinels houden het bij surveilleren. We zijn er de afgelopen dagen in geslaagd om de groep zo zot te maken dat er niet wordt nagepraat vandaag. Stuk voor stuk zijn ze er op gebrand om Dhofar te ontdekken. Morgen gaan we ervoor!

☺ Belangrijkste waarnemingen:

Qatbit:
Kleine zilverreiger, Steppekiekendief, Sahelzandhoen, Koekoek, Scharrelaar, Hop, Groene bijeneter, Boerenzwaluw, Boompieper, Aziatische roodborsttapuit, Woestijntapuit, Blauwborst, Gekraagde roodstaart, Ménétries zwartkop, Woestijngramsus, Kleine vliegenvanger, Izabelklauwier, Treurmaina, Zijdestaart

Dawkah:
Blauwe reiger, Keizerarend, Bastaardarend, Kaspische plevier, Groene bijeneter, Witbandleeuwerik, Kortteenleeuwerik, Zwartkruinvinkleeuwerik, Roodkeelpieper, Duinpieper, Woestijntapuit, Izabeltapuit, Bonte tapuit, Klapekster, Roze spreeuw, Doornstaartagame

Al Balid:
Roodbuikzandhoen, Renvogel, Scharrelaar, Zwartkruinvinkleeuwerik, Zilverbekje, Roze spreeuw

Thumrayt:
Steppearend, Roodstaarttapuit, Waaierstaartraaf

East Khawr:
Indische ralreiger, Ralreiger, Reuzenstern, Brilstern, Bonte ijsvogel

Dag 5: Dinsdag 6 November 2012.

Tocht:
Salalah – Sahnawt farm – Ayn Hamran – Khawr Taqah – Khawr Rawri – Wadi Darbat

Waarnemingen Dag 5:
De dag start met een korte maar intensieve seawatch. Rond een uur of 6 verzamelen we op het terras van de eerste verdieping. Voor het grootste deel van de groep is het uitzichtpunt slechts 10 middelgrote passen verwijderd van de kamerdeur. Toch slagen Ronan en Erik er in om als laatste toe te komen. Beiden schrijven het toe aan de vroeg-ochtend-acties uitgevoerd door hun kamergenoten. Over het strand trekken **Boerenzwaluwen** in een strak tempo naar zuidelijke richtingen. Over en op zee bewegen groepen **Grauwe franjepoten** heen en weer en op en neer. Gisteren hadden we al een glimp opgevangen van een **Perzische pijlstormvogel**, maar die zat ver op zee. Deze ochtend komen er 3 stuks redelijk dichtbij. Er is niet super veel beweging maar het is onderhoudend. Op een zeer relaxte manier worden nog **Zwarte ibis**, 5 **Aziatische goudplevieren**, een **Wulp**, 5 **Brilsterns** en 6 **Huiskraaien** bijgeschreven. En dan is het opnieuw aan de oudste van de groep om keihard toe te slaan. Ja, opnieuw ja. Na zijn befaamde uitspraak in 2012 op de Sohar Sun Farms: “Jongens, wat is dat kieken (kleine trap) dat hier komt aanvliegen?” klinkt het nu van opzij: “Seg jongens, wat is dat klein jagerke hier in de branding?”. Het duurt even voor we de **Noddy** op naam kunnen brengen. Het is dan ook onverwacht en een lifer voor elke deelnemer. Uiteindelijk landt het beestje uitgeput op het natte zand. Hij laat zich prachtig en langdurig filmen en fotograferen. Enkele nieuwsgierige Nederlanders komen een kijkje nemen en zijn minder enthousiast dan de Belgen. Zij hebben nog een leuke uitdaging voor de boeg. Morgen trekken ze namelijk naar Bar Al Hikman om een weekje de krabplevier te monitoren. Klinkt goed. Verder hebben ze nog wat nieuws en informatie over Al Mughsayl, arenden en socotra aalscholvers. Het is niet altijd positief nieuws maar we zijn en blijven nu eenmaal optimist. Tijdens het ontbijt wordt Johan zenuwachtig, hij wil naar Ayn Hamran. De rest geniet van de omgeving en het klimaat. **Reuzen**-, **Grote kuif**- en in mindere mate **Bengaalse stern** maken er deel van uit. De noddy wordt echter niet meer teruggevonden. Met 6 mannen moet het wel mogelijk zijn om te multitasken. Terwijl Shell doorschijnende vloeistof in de wagens pompt kan een deel van de groep boodschappen doen. De vrouwelijke bediende vermijdt tijdens de afrekening oogcontact met de aankopers en haar man controleert dat nauwlettend. Bij het naar buiten komen krijgt Dirk het kort aan de stok met een licht benevelde, misschien wel seniele, Omani. Hij noemt hem Tel Aviv en hij verdenkt er ons dus van dat we uit Israël komen. Is het nu de drank, de leeftijd of het geloof waardoor de inwoner van Salalah zo reageert? De gemoederen worden snel bedaard door tussenkomst van verschillende partijen. Het is de eerste keer dat we zulk iets meemaken en zeker niet voor herhaling vatbaar. Anyway, maken dat we weg zijn, hier hebben we echt geen tijd voor. 2 ronde punten verder staan we opzij en tussen de palmen en geïrrigeerde bloemenperkjes. Het is jammer maar Sahnawt farm kan sinds enkele jaren enkel van achter de omheining bekeken worden. Een onvolwassen **Keizerarend** speurt naar voedsel van op een stilstaande sproeier. Hij is aandachtig omdat verschillende **Bruine kiekendieven** de spreekwoordelijke knuppel in het hoenderhok hebben gegooid.

Een groepje **Groene bijeneters** wisselen net zoals de 5 **Steppevorkstaartplevieren** glijvluchten af met snelle wingbeats. Een **Scharrelaar** zit dichterbij, afwisselend op de omheining of in de palmen. **Treurmaina's** zijn daar onverdeeld gelukkig mee. In een wolk **Vale gierzwaluwen** zitten mogelijk ook zogenaamde **Dhofar** of **Forbes-Watson swifts**. We wachten nog even om ze op zeker te zetten wetende dat ze vandaag toch op de lijst zullen komen. Wat wel opvalt, is een eenzame **Huisgierzwaluw**. Erik heeft er de beste views van, hij zal dat 's avonds bij het opmaken van de streeplijst nogmaals bevestigen. Ayn Hamran is groen bij de bron en dor hogerop. De parking wordt overgeslagen. De wagens staan iets hogerop in de wadi, in de schaduw van enkele acacia's. We zullen hier 3 uur posteren. Er is in het begin niet zoveel beweging, de birds zullen zich hopelijk nog moeten aanpassen aan onze aanwezigheid. Beetje per beetje geeft de wadi zijn geheimen vrij, zowel hoog in de lucht als laag bij de grond. **Glans**- en **Palestijnse honingzuigers** bungelen aan de laatste niet verwelkte bloemen. **Arabische zwartkop** laat zich mooi bekijken, meestal halverwege de kruin, **Zevenstrepengors** zit uitsluitend in de top. De blauwe lucht wordt gevuld met afwisselend **Keizerarend** (adult, immatuur en 2 juveniel), **Steppearend** (10-tal vogels, allen onvolwassen), **Havikarend** (3 adult en 1 juveniel) **Slangenarend** (2 onvolwassen) en een lichte fase **Dwergarend**. Ze komen in alle mogelijke combinaties voor. Na een half uur vindt Dirk het welletjes. Hij vertrekt op uitstap richting bron en daar voorbij. Kort daarna vertrekt ook Ronan maar dan in tegengestelde richting. Met gemak geraak ik halverwege de klim naar het Dhofarplateau. Degenen die er al geweest zijn weten dat het een eindje lopen en een inspanning is, zeker op slippers. Het volgende uur komen heel wat lifers tevoorschijn en dat uit alle hoeken van de Ayn. **Afrikaanse paradijsmonarch**, **Somalische brilvogel**, **Ruppels wever** en **Forbes-Watson swift** zijn er enkele voorbeelden van. Dirk treft de mooiste en toont bij zijn terugkeer zonder een woord te zeggen een foto van een **Grijskopijsvogel**. Een lichte paniek grijpt mij om het hart, het is één van de soorten, zo niet dé, die op mijn beperkt verlanglijstje staat. Het is tevens ook voor de anderen het sein om te beginnen rondwandelen. En Dirk heeft nog mooie dingen gefotografeerd, met een **Kameleon** het meest in het oog springend. Het camouflagekleed bestaat uit een zandkleurige ondergrond met daarop groengele motiefjes getekend. Ideaal om op te gaan in de omgeving. Onderweg naar en net voorbij de bron zitten wat pijnstillers. Een mooie adulte **Turkestaanse klauwier** is er eentje van. Een moeilijke **Noordse nachtegaal** is een andere. De **Grijskopijsvogel**, of beter een **Grijskopijsvogel**, wordt teruggevonden. De eerder gemaakte foto's liegen er niet om, het gaat over een tweede, meer gesleten vogel. Onder de bewuste vogel lopen nog 2 van de in totaal 7 **Oeverlopers** en 2 **Grote gele kwikstaarten**. In een brede waaier gaan we terug. **Witgat** aan de bron, **Zwartstaart**, **Vale spotvogel**, **Fluiter** en **Arabische buulbuul** in de bush worden zo uitgekamd. Johan is niet te houden en wil zo snel mogelijk naar een open plek. Een uitstekende tak neemt zonder blikken of blozen zijn pet af. De **Waaierstaartraven** blijven het lastig hebben met de redelijk intensieve roofvogelactiviteit. Ze vallen zowat alles aan gaande van **Torenvalk** tot 2 overzeilende **Oorgieren**. **Tristrams spreeuwen** gaan er letterlijk en figuurlijk fluitend onderdoor. De grote ster (zwarte arend) laat na 3 uur niet in zijn kaarten kijken, het is en blijft de enige ontgoocheling van de ochtend. Een groep van 30 **Zwartkruinvinkleeuweriken** slalomt voor de splitsing met de kustbaan tussen de vlot rijdende wagens door.

Bij het zoeken naar de beestjes, vooral op aandringen van de fotografen, komen voor vandaag eindelijk 2 **Woestijntapuiten** en een **Izabeltapuit** tevoorschijn. Taqah is de volgende halte. Voor de lunch maken we een kort rondje in de uiterste westhoek van de khawr. Het silhouet en de kleur van **Bastaardarend** en **Visarend** zijn nagenoeg perfect tegen de felblauwe achtergrond. Er zit duidelijk weinig vocht in de lucht. Een **Izabelklauwier** en –**tapuit** houden hun kopje geregeld schuin om alle bewegingen van hun mogelijke predatoren te kunnen inschatten. Het park is nog steeds in volle aanbouw, Henri had gedacht dat de werken ondertussen verder gevorderd zouden zijn. Er staat veel water in de vijver en van drijvende planten is bijgevolg geen sprake. Een allegaartje aan grondeleenden zijnde **Wilde eend**, **Krakeend**, **Slobeend** en **Wintertaling** doen hun best om ze naar boven te krijgen. Het resultaat is navenant. Uit de rietkraag stijgen geregeld **Blauwe** en vooral **Purperreiger** op. In de hoek naast de hoofdingang, die trouwens nog steeds gesloten is, zitten niet minder dan 6 **Bastaardarenden**. Ze gaan geregeld op de wieken, de warme luchtstroming maakt het hen gemakkelijk. Terug naar de khawr. Nog meer **Izabelklauwieren** en **Groene bijeneters** komen voorbij, zowel in zit als in vlucht. We kunnen perfect het kanaaltje volgen tot aan de inlaat. Langs de zeekant zijn **Hemprichs**, **Dunbek**- en **Large white headed gulls** verschrikkelijk talrijk. De ronde kopjes van **Aziatische goudplevieren** komen net boven de begroeiing van de lage duinen. Ze zijn alert en gaan hoog op hun poten staan. Ik kan het niet laten om de verschillen met onze goudplevier te checken, je weet maar nooit waar het goed voor is. Uiteindelijk gaat het om een groep van 78 exemplaren, onderzoeksmateriaal genoeg voor handen. Bij elke verdere stap wordt wel iets nieuws ontdekt. **Citroenkwikstaarten** en een **Roodkeelpieper** roepen scherp en verraden zichzelf op die manier. **Izabel**- en **Woestijntapuiten** zijn minder schuw, lopen weg en foerageren verder, zij het op veilige afstand. Terwijl we **Ralreiger** en zijn **Indische** neef mooi met elkaar kunnen vergelijken duikt een **Waterfazant** op uit het niets. Beelden maken lukt niet, misschien zijn de vaste plaatjes wel gelukt. Aan de inlaat zitten steltlopers met **Groenpootruiter**, **Bonte strandloper**, **Strandplevier** en **Mongoolse plevier** als leuksten. Verschillende donkere schaduwen onder het wateroppervlak worden herkend als **Indische bultrugdolfijnen**. Het gaat om meerdere families. Ook deze plek is weer een schot in de roos. Het is laag water waardoor we voor de gemakkelijkste en kortste weg kiezen, dwars door de uitlaat. Met 2 wagens kan je nu eenmaal iets meer risico nemen. Met een korte uitstap tussen de rietkragen jagen we enkel nog 2 **Bruine kiekendieven** de stuipen op het lijf. Op naar Khawr Rawri. Daar wordt een inkom van 2 OMR per Pajero aangerekend, ongeacht het aantal inzittenden. De geplaveide weg loopt tot aan het museum, eens daar voorbij wordt het een hobbelige karreweg. Het mooie, bijna witte strand, het glinsterende heldere water en de warme zonnestralen tussen de massieve rotspartijen vormen het ideale decor. Ze nodigen uit om een wandeling te maken. Jammer dat je hier niet mag zwemmen. Pootje baden kunnen we echt niet laten. Een groepje van 32 **Brilsterns** cirkelt al foeragerend traag voorbij. Op de kliffen en de verhoogde zandbank zitten in totaal 6 **Visarenden**. Ze gaan geregeld jagen, zowel op zee als in de lagune. **Westelijke rifreigers**, een paar van zowel de donkere als de lichte fase, lopen langs de vloedlijn of wachten geduldig af op de rotsen. Dirk vindt een mooie schelp in de vorm van een grote hoorn, Maria zal er volgens hem content mee zijn. Alle kleinere hoornvormige schelpen in het water zijn bewoond door weekdieren. Geen verdere souvenirtjes voor thuis dus.

Tijdens de tocht naar de traditionele Dhow scheepswerf komt het aantal **Woestijntapuiten** op 3, allemaal ♂♂. Er staan enkele struiken in de omgeving en die worden bevolkt door **Scharrelaar** en **Izabelklauwier**. Boven onze hoofden maken net geen 10 **Tristrams spreeuwen** het wel heel bont. Ze terroriseren als het ware de restanten van de oude nederzetting. Aan de overzijde van het stilstaande water maken verschillende **Bastaardarenden** hun opwachting. Ze ontvangen met open vleugels een derde naamgenoot, een **Keizerarend** en een **Havikarend**. Die steken met gemak de khawr over zonder ook maar 1 vleugel te beroeren. Nog 8 **Flamingo's**, 3 **Lepelaars**, 2 **Grutto's**, 1 **Groenpootruiter** en 2 **Bonte strandlopers** lopen verspreid over het slib. Het is niet beledigend bedoeld maar de plek heeft beduidend minder te bieden dan vorig bezoek. Dit melden we dan ook aan de rest van de groep. Letterlijk een trapje hoger gaan dan maar. De weg naar Wadi Darbat is steil, soms heel steil, zowel naar boven als naar beneden. Er loopt heel wat vee op en over de baan. Naast de traditionele ezels, koeien en geiten ook dromedarissen, net een grote kinderboerderij. Op het ogenblik dat een kudde lastdieren de weg oversteekt maken we voor een eerste keer kennis met de vogelrijkdom van deze wadi. Een eerste eagle explosion is een feit met **Keizerarend**, **Bastaardarend** en **Steppearend** in de hoofdrol. Zij zullen zo goed als continu in beeld blijven tijdens dit bezoek. Na enkele andere korte tussenstops valt ons oog op de parking aan het eind van de baan. Hier kunnen de raptorfreaks en de fotografen het volgende uur hun lusten gaan botvieren. Vallende vijgen duiden op de aanwezigheid van **Waaliaduif**. Ze te zien krijgen is een ander verhaal. Langs de waterkant zitten alle 4 de soorten **Kwikstaarten**, de meesten hebben een geel tintje in hun verenkleed. Er wordt veel aandacht besteed aan een **Watersnip** aan de overkant van het water. **Zevenstrepen**- en **Huisgors** zijn talrijk en niet altijd direct van elkaar te onderscheiden. Met **Ruppels wever** en **Zilverbekje** hebben we dat probleem niet. Op naar eagle explosion twee, georkestreerd door een zalig capriolerend koppel **Havikarend** en enkele andere middelgrote arenden zoals twee **Slangenarenden** en een lichte fase **Dwergarend**. Ze blijven ons lang entertainen en hun bewegingen werken aanstekelijk voor de andere in de buurt verblijvende grotere **Arenden**. De **Waaierstaartraven** weten niet wat hun overkomt en wie eerst te ambeteren. Ze krijgen onverwacht hulp van een bende **Tristrams spreeuwen**. Een nieuwe voor de reislijst kan er nog bij. **Zuid Arabische tapuit** doet zijn uiterste best om zo goed mogelijk te poseren. Op de terugweg wordt ter hoogte van het brugje het asvaltdek verlaten. Het heeft meer te maken met het feit dat we eens een kijkje willen nemen in Khawr Rawri vanop deze hoogte. Het aantal **Palmtortels** overstijgt ruimschoots dat van de 6 **Waaliaduiven**. Als we nu vertrekken zijn we net na zonsondergang thuis. Eerst moet Wim nog een kleine boodschap afwerken, het was nodig zo te zien, net een dromedaris. Hier komen we zeker nog terug. Ik kan niemand overtuigen om mee een baantje te trekken in het zwembad van de Beach Villa's. Johan is de enige die ik nog zie verschijnen tijdens mijn sportief half uurtje. Hij komt verse handdoeken vragen. Tijdens het diner komt de ontgoocheling van vandaag nog even bovendrijven maar de hoop om zwarte arend nog te tikken deze reis blijft in leven gehouden. Als ik het lijstje van vandaag bekijk is er voor mezelf geen plaats voor ontgoocheling. Iedereen is wel benieuwd naar de uitstap van morgen. Met Raysut en Al Mughsayl op het programma kan dat niet anders. De grote vleermuis is vandaag alleen op stap. Een goede nachtrust moet zorgen voor heldere kopjes.

☺ Belangrijkste waarnemingen:

Salalah:
Perzische pijlstormvogel, Zwarte ibis, Aziatische goudplevier, Grauwe franjepoot, Noddy, Reuzenstern, Grote kuifstern, Bengaalse stern, Brilstern

Sahnawt farm:
Keizerarend, Steppevorkstaartplevier, Scharrelaar, Groene bijeneter, Vale gierzwaluw, Huisgierzwaluw

Ayn Hamran:
Oorgier, Keizerarend, Bastaardarend, Steppearend, Havikarend, Slangenarend, Dwergarend, Grijskopijsvogel, Forbes Watson swift, Zwartkruinvinkleeuwerik, Afrikaanse paradijsmonarch, Noordse nachtegaal, Vale spotvogel, Fluiter, Turkestaanse klauwier, Somalische brilvogel, Ruppels wever, Zwartstaart, Zevenstrepengors

Khawr Taqah:
Purperreiger, Ralreiger, Indische ralreiger, Bastaardarend, Visarend, Waterfazant, Aziatische goudplevier, Mongoolse plevier, Groene bijeneter, Citroenkwikstaart, Roodkeelpieper, Izabeltapuit, Woestijntapuit, Izabelklauwier, Indische bultrugdolfijn

Khawr Rawri:
Westelijke rifreiger, Lepelaar, Flamingo, Keizerarend, Bastaardarend, Havikarend, Visarend, Brilstern, Scharrelaar, Izabelklauwier

Wadi Darbat:
Keizerarend, Bastaardarend, Steppearend, Havikarend, Slangenarend, Dwergarend, Waaliaduif, Citroenkwikstaart, Grote gele kwikstaart, Zuid Arabische tapuit, Zilverbekje, Ruppels wever, Zevenstrepengors, Huisgors

Grijskopijsvogel – Ayn Hamran – Foto Wim Deloddere

Waterfazant – Khawr Taqah – Foto Johan Colman

Dag 6: Woensdag 7 November 2012.

Tocht:
Salalah – West Khawr – Raysut Waste Disposal – Raysut – Al Mughsayl – Salalah

Waarnemingen Dag 6:
De dag start opnieuw met een korte seawatch. De waarnemingen zijn vergelijkbaar met die van gisteren. De noddy van gisteren wordt vervangen door een andere stevige klepper zijnde **Australische grote pijlstormvogel**. Hij zit verder op zee dan de **Perzische pijlstormvogels** maar is gemakkelijk herkenbaar omwille van zijn spanwijdte. Een **Grote gele kwikstaart** zoekt voedsel op de naburige daken. **Bril-** en **Lachsterns** dwarrelen door elkaar, de 3 grootste **Sterns** patrouilleren rechtlijnig. De twee plevieren die voor ons verblijf ter hoogte van de vloedlijn staan zijn wel degelijk **Zilverplevieren**. Er wordt nog het meeste aandacht besteed aan een groep struinende vrouwelijke birdwatchers en vice versa. Het is dan ook de moeite waard. Geen overjaarse Amerikaanse wijven maar Europees geweld met gemiddeld dezelfde leeftijd als het overgrote deel van onze groep. Ons vizier staat op scherp zoveel is duidelijk. Ontbijt om 7.30 uur gaat in een iets rustiger tempo. Vandaag gaat het richting grens met Jemen. Van Salalah over Raysut tot aan Al Mughsayl om precies te zijn. Dus tot aan de meest zuidwestelijk beschreven interessante waarnemingsplek in Oman. Eerst wordt opnieuw boodschappen gedaan. De oude mannen tekenen present maar verroeren geen vin. De dame achter de counter kijkt ons nu wel in de ogen en start zelfs een conversatie. Dit zeer tot tegenzin van haar man. In tegenstelling tot gisteren is het nu hij die tot de orde wordt geroepen. Leve de emancipatie. Verder dan het vermelden van waar we afkomstig zijn komen we echter niet. Genoeg getalmd. Met de mensen van de Beach Villa's wordt afgesproken dat we vandaag pas om 21 uur zullen dineren. Dit heeft alles te maken met het feit dat we tot na het invallen van de duisternis in Wadi Hashir zullen blijven. Dirk heeft aardig wat last van een slijmbeursontsteking in zijn elleboog. Voorlopig heeft het nog geen invloed op zijn rijgedrag. Het voorgerecht voor vandaag wordt geserveerd ter hoogte van de Flamingo Golf Club, gelegen aan de outskirts van Salalah. We hebben geluk, er is geen controle en de weg is open. Al de aandacht gaat uit naar de schaduw onder de kruinen van de laagstammen. Het is dan ook de moeite waard. We rijden van hole naar hole en scoren geregeld een birdie, zoals dat heet in golftermen. **Kaapse grielen** zijn vandaag heel coöperatief en talrijk komen opdagen. Er worden niet minder dan 16 stuks gezien! Op een eenzaat na zien we groepjes van 2, 5 en zelfs 8 exemplaren. Met de wagen als hide worden ze van alle mogelijke hoeken bekeken, aanbeden, gefotografeerd en gefilmd. Om er zeker van te zijn dat alles op een correcte manier wordt vastgelegd nemen Ronan en Erik het stuur over van respectievelijk Dirk en Johan. Wagen 2 heeft de meeste fotografen aan boord. Erik heeft zijn handen meer dan vol met hen en moet verschillende keren vooruit en achteruit rijden. Volgens de experts is het namelijk belangrijk dat de exacte positie wordt ingenomen. Foto's zullen dat later beamen. De afrastering rond het lege afvalwatervijvertje is bijna volledig weg geërodeerd. Op de nog overgebleven verroeste draad zitten **Palmtortels**, **Arabische buulbuuls** en een enkele **Kleine groene bijeneter**. Een goede starter noemen we dat. De volgende stop is West Khawr, een plek die we vorig jaar niet bezochten waardoor we op belachelijke wijze een lifer misten.

Een ezel stoot zich geen 2 keer aan dezelfde steen. Laag boven het Hilton hotel zweeft een **Bastaardarend**. Betekent ook dat we in de buurt zijn, misschien zelfs al te ver. Wim en de GPS brengen redding. Zowel links al rechts van de baan worden verkeersinbreuken gemaakt om op bestemming te geraken. De aanleg van nieuwe wegen en kanalen staat nu eenmaal niet stil. Net zoals bij de golf club is de afbakening navenant. Door een gat in de draad kunnen we tot tegen de lagune komen. De zijkanten zijn moerassig en sommige overhaaste deelnemers betalen dit cash met natte en smerige voeten als resultaat. Een groep van 56 **Flamingo's**, met redelijk wat juvenielen, zigzagt van links naar rechts. Eén van de 2 **Purperreigers** zit met zijn hals in een typische S-houding, goed om een prooi te spietsen. Zijn snavel lijkt zo nog meer op een vervaarlijk steekwapen. Een spelletje "zoek de 7 verschillen" tussen **Kleine zilver-** en **Westelijke rifreiger** is verrassend leerrijk. Ik heb eindelijk, na exact 38 **Waterhoentjes** te hebben geteld, ontdekt waarvoor we naar hier zijn gekomen. **Knobbelmeerkoet** hadden we elf maanden geleden al moeten binnenkoppen. Drie vogels is de eindbalans. Deze khawr staat ook niet (meer) in directe verbinding met de zee. Enkel bij extreem hoog- of stormtij is er nog uitwisseling van water. Het dichtst bij de zee zitten nog drie **Smienten** (2♂♂) en een ♀ **Citroenkwikstaart**. Na een **Visarend** over het strand en een **Bastaardarend** boven de palmen van de naburige real estate is het hier welletjes geweest. Alle **Wildfowl** zit ofwel verscholen in het riet ofwel zijn ze andere oorden gaan opzoeken. **Woestijntapuiten**, **Izabeltapuit** en **Duinpieper** vergezellen ons al huppelend tot aan de vervoermiddelen, 12 **Groene bijeneters** doen dat al vliegend. Raysut, here we come. Via het volgende rond punt komen we in het industriegebied. Door het continu aan- en afrijden van kiepwagens hangt er een enorme stofwolk in het gebied. Als dit onze waarnemingen maar niet belemmert. De hoofdbaan leidt ons verder weg van de plek waar we moeten en willen zijn. Via de eerste de beste afrit, die wij daarna ook onconventioneel als oprit gebruiken, komen we opnieuw op het goede spoor. Aan het afvalverwerkingsbedrijf worden de medereizigers stil. Ze staan met een mond vol tanden bij het zien van een grote gemengde groep **Witte** en **Abdim's ooievaars**. Ze gaan op de wieken en hun aantal wordt geschat op respectievelijk 120 **Witte** en 80 **Abdim's**. In de felblauwe lucht krijgen ze het gezelschap van 3 **Keizerarenden**, waarvan 1 adulte vogel. Op de grond voelen ze zich een pak veiliger en die bereiken ze snel na gekke capriolen. In de verte vormt zich een grote bel arenden, vermoedelijk allen **Steppearenden**. Vader en ik hebben dit spektakel al meegemaakt, voor de anderen is het nieuw. Ze kunnen hun ogen nauwelijks geloven. Het eigenlijke stort ligt slechts op 5 minuten rijden. Onze timing kon niet beter zijn, de **Steppearenden** komen net toe uit de omliggende bergen. Het administratieve gedeelte is snel afgehandeld, de permit is OK. De wind zit in de verkeerde richting en de stank is op sommige momenten niet te harden. Op een eerste uitzichtpunt zitten naast de arenden minstens 20 à 30 **Citroenkwikstaarten**. Hier stappen we niet uit, te veel vuiligheid en ongedierte. Op een hoger gelegen plateau in het beter en veiliger. De **Steppearenden** zijn werkelijk overal te vinden en laten zich uitstekend observeren, een waar ornithologisch paradijs! Er wordt veel kennis opgedaan en vergaard omtrent de verschillende kleden. Een **Zwarte wouw** wordt aanvaard als kleine broertje en mag zijn deel van de buit ongestoord opeisen. Een volgende halte gaat via wat wij de bandencentrale noemen. Het stort heeft zo zijn afdelingen. De chauffeur van wagen 1 heeft ervaring met deze business maar wil er niet veel over kwijt.

Hij heeft duidelijk een punt gezet achter die periode en wil net zoals de rest genieten van een reis zonder aan het huidige en/of vorig werk te denken. Als het aan het gezelschap ligt blijven we hier nog veel langer maar het zijn de **Steppearenden** zelf die vroegtijdig besluiten om hoog andere oorden op te zoeken. In de thermiekwolken ontmaskeren we nog 2 adulte **Bastaard-** en evenveel juveniele **Keizerarenden**. **Tristrams spreeuwen**, **Huiskraaien** en **Bruinnekraven** nemen vanaf nu de touwtjes stevig in handen. De **Ooievaars** zitten nu in een wadi aan de overzijde van de centrale. De korte stop levert niks extra op. Voor de eerste keer deze reis is tijd aan onze zijde. Gezien we tot laat vanavond in de omgeving van Al Mughsayl zullen verblijven, kan er nog een bezoek aan het dorpje Raysut af. De toegangsweg loopt langs een checkpoint. Dit werd opgezet om ongewenst bezoek aan de haven van Salalah te onderscheppen. Er is niet veel sprake van een grondige controle, even vertragen is voldoende. Aan de vuurtoren heb je het beste uitzicht maar dat is dan weer off limits voor eender welke bezoeker. Een trapje lager is er wel ruimte en plaats. Hoog boven het wateroppervlak kunnen we opnieuw seawatchen, de tweede keer vandaag. Het is warm en lichaamsdelen blootgesteld aan de zon moeten meerdere keren met een beschermingslaag worden bedekt. De lokale gebedsroep op het middaguur is van lage kwaliteit. De uitvoerder is zeker geen kandidaat winnaar voor de wedstrijd “The Voice of Oman”. Een groep fluitende **Tristrams spreeuwen** is dat wel. Het klinkt in elk geval beter ook al wordt het overstemd door het raspende geluid van een spectaculaire groep **Huiskraaien**. Raysut is dan ook de thuisbasis van deze soort. Het is trouwens van hieruit dat ze het zuiden van Oman proberen te veroveren. Laag boven het wateroppervlak komen 3 **Australische grote pijlstormvogels** dichter dan de **Perzische**. Ze slalommen met gemak door de verspreide groepjes **Brilsterns**. Van de laatste soort loopt het aantal op tot zeker 50 stuks, waarschijnlijk zelfs meer. De mud flats zijn weinig interessant te noemen. **Wulp**, **Zilverplevier**, **Mongoolse plevier**, **Strandplevier** en **Terekruiter** volgen de meanderende riviertjes. **Blauwe** en **Westelijke rifreiger** wachten geduldig af. De reden waarom er zo weinig avifauna aanwezig is laat niet lang op zich wachten. Een meute verwilderde honden zwaait hier de scepter. Vanop veilige afstand slaan ze ons gade, af en toe luid blaffend en grommend, en houden ze elke beweging in de gaten. Een eenvoudig gebaar met onze armen of een verheven stem jaagt hen de stuipen op het lijf. Zo bang ze zijn als we ze persoonlijk benaderen, zo stoer ze zijn wanneer we in de rijwielen zitten. Onder leiding van het alfa mannetje en wijfje jagen ze in hun beleving de metalen dingen op rubberen banden met succes weg uit hun territorium. Er is geen controle bij het verlaten van het gebied. De tocht naar Al Mughsayl gaat een stuk door dramatisch landschap, de laatste rechte lijn loopt parallel met prachtige lege stranden en de Arabische zee. Het eerste prieeltje wordt uitgekozen om te lunchen. Johan en Ronan kunnen niet weerstaan aan de lokroep van de zee. De waarschuwingsborden voor mogelijk sterke onderstromen worden evenwel gerespecteerd. Een local tart het lot wel en houdt zich op om en rond de kliffen. De lunch is een mix van vanmorgen aangekochte waren en leftovers van de afgelopen dagen. Een **Bastaardarend** landt in de uitdeinende branding, klikt zijn lichaam horizontaal en gaat hoog op zijn poten staan. Een meer dan fantastische waarneming. Ter hoogte van de pools is een heuse feeding frenzy aan de gang. Dit wordt de eerste kennismaking met de omgeving van Al Mughsayl. Zo’n 300 **Arabische aalscholvers** zijn er als de kippen bij om de verse sprotjes te verorberen.

Ruim 30 **Perzische pijlstormvogels** landen geregeld op het wateroppervlak om zichzelf kort daarna terug op gang te trappen. Dit in tegenstelling tot de 6 **Bruine genten** die met ware doodsverachting en super gestroomlijnd als een schicht volledig kopje onder gaan. Wat verder komen ze soms ontgoocheld nee schuddend, soms zeer succesvol aan het oppervlak. **Indische bultrugdolfijnen** zijn alomtegenwoordig en zeer talrijk. Groot en klein en jong en oud genieten van het buffet. Naast het feest op zee is er ook veel spektakel op het strand. Een **Arabische aalscholver** zit te drogen, met dit weer zal het niet lang duren. **Hemprichs meeuwen** zijn talrijker dan **Dunbekken**, die op hun beurt dan weer de **Kokmeeuwen** overvleugelen. Er wordt veel aandacht besteed aan een koppel **Bengaalse stern** met bedelend jong. Het is de eerste keer dat we deze vogels in zit kunnen bekijken. Onder de steltjes zijn **Drieteenstrandlopers** veruit het meest actief, de vloten **Grauwe franjepoten** (78, 34, 22 & 18 vogels) niet meegerekend. De poelen bieden onderdak aan witte en blauwe reigers. Het is niet moeilijk te achterhalen tot welke groep **Grote** en **Kleine zilverreiger** en **Blauwe reiger** behoren. **Westelijke rifreigers** kunnen kiezen, **Zwarte ibis** valt in een andere categorie. Een welverdiende verfrissing dringt zich op, de cafetaria in de buurt van de blow holes biedt die mogelijkheid. Vanop het terras zien we dat de zeeslag nog steeds niet afgelopen is. Enkele rijke arrogante jongeren vergezellen ons ongewild tijdens de break. Sommige collega's zijn zo vriendelijk om hun telescoop kort af te staan, anderen, waaronder Erik en ik, denken er anders over. De gasten zijn ons net iets te verwaand. Uiteindelijk druipen ze af nadat we hen the silent treatment geven en zelfs compleet negeren. Tijd om de blow holes te bezoeken. Het wordt een echt toeristisch uitstapje met enkel wat **Bruine genten** als toemaatjes. Iedereen poseert naast een actieve blow hole, de foto met Erik lukt het beste, zelfs tot 2 keer toe. Ikzelf houd het snel voor bekeken, de zon heeft mij genoeg geterroriseerd vandaag. In de schaduw onder een grote hangende rots is het lekker vertoeven. Juveniele **Havikarend** en **Steppearend** houden me gezelschap maar zijn verdwenen als de anderen mij vervoegen. De khawr moet er nog aan geloven. In de betonnen shelter aan de oostzijde is geen plaats voor 6 personen. Op de koop toe ligt er overal glas en is het uitkijken waar trappen met het lichte schoeisel. Een **Witwangstern** gaat heen en weer over, een ♂ **Kuifeend** boven en onder het troebele brakke water. Na lang speuren komen 2 **Klein waterhoentjes** uit de rietkraag en in beeld. In een uitloper zoeken **Steltkluut** en **Oeverloper** naar voedsel. Alles wordt opgeluisterd door verschillende **Indische karekieten**. De zon verdwijnt achter de ruige kale rotskammen, het sein voor 4 **Kwakken** om te gaan dwalen. Het duurt nog wel een tijdje vooraleer de duisternis volledig zal invallen maar stilaan begeven we ons richting Wadi Hashir. Eerst nog 4 enig mooie **Kleine** en 28 gewone **Groene bijeneters** bijschrijven. In een reusachtige palm maken 2 **Izabelklauwieren** zich klaar voor de nacht. Evenveel **Citroenkwikstaarten**, van elk geslacht één, foerageren intensief verder. Het is even zoeken om de juiste track te vinden. Zo eindigen we helemaal in het begin op een plateau compleet uit de richting. Het maakt echter niet zo veel uit, de tocht is fantastisch in alle opzichten, puur en authentiek. Naar mijn gevoel is Wadi Hashir gemakkelijker te bereiken, de weg is in veel betere staat dan vorige winter. De tijdelijke nederzettingen bij de parkeerplaats zijn verdwenen. Het wordt een kalme en stille avond. Aan de overzijde van de rivierbedding zitten 7 **Klipdassen**. De dartele kleintjes verkiezen hout boven steen. In de omgeving lopen ook 2 **Arabische woestijnpatrijzen** rond. Prachtige creaturen en perfect gecamoufleerd.

In, of beter uit, een dicht bebladerde struik komen 7 **Waaliaduiven** tevoorschijn, onverwacht voor deze plek. Ze doen Erik, Wim en Ronan stevig verschieten op hun korte tocht dwars door de wadi. Een **Woestijnleeuwerik** in gevecht met een **Zuid Arabische tapuit** blijven ons entertainen tot in de schemering. Eén voor één verschijnen de sterren aan het rijke firmament. In tegenstelling tot bij ons, waar de lichtvervuiling welig tiert, blijft hier hun aantal groeien en groeien. Sprankelend. In drie groepjes van twee verspreiden we ons over parking. In het begin wordt er nog (te) veel gepraat maar ook dit ebt weg na een tijdje. Een uur gaat traag voorbij maar alles blijft stil, ook na de geslaagde palestijnse bosuil imitatie van Wim. Misschien hadden we vandaag het diner niet moeten uitstellen maar afgelasten. Helaas. De wadi uitrijden gaat zoals het paren van stekelvarkens: traag en vooral heel voorzichtig. Bij het naderen van Salalah test ik Dirk nog even op zijn reactief vermogen. Als copiloot geef ik hem de opdracht om te gaan spookrijden op jawel, een rond punt! De hoge boordsteen noopt hem er toe om dit toch over een kleine afstand uit te voeren. Gelukkig werkt het ABS-systeem naar behoren alsook de R-stand in de versnellingsbak. De collega's in wagen 2 zien het allemaal gebeuren en kunnen er de ironie van inzien op het ogenblik we zonder kleerscheuren uit het avontuurtje komen. Door de CB's klinkt het van: "Euh, was dat geen spookrijden?" en na een positieve bevestiging van onze kant zelfs van: "Living on the edge, man!". Moderator van dienst is de heer Deloddere. Door het manoeuvre en de bruuske beweging die Dirk heeft moeten maken zwelt zijn elleboog nog verder op. Tijdens het diner geraken we in gesprek met Duitse ornithologen en worden zowel informatie als gsm nummers uitgewisseld. Terwijl de anderen de laatste hand leggen aan de planning van morgen ga ik op zoek naar een zak ijs voor onze chauffeur. Hij zal het nodig hebben. Mijn zus is zo vriendelijk om mij midden in de nacht nog een sms te sturen, ze heeft duidelijk geen rekening gehouden met het tijdsverschil tussen België en Oman ...

☺ Belangrijkste waarnemingen:

Salalah:
Perzische pijlstormvogel, Australische grote pijlstormvogel, Zilverplevier, Reuzenstern, Grote kuifstern, Bengaalse stern, Brilstern, Witwangstern

West Khawr:
Flamingo, Purperreiger, Smient, Bastaardarend, Visarend, Knobbelmeerkoet, Groene bijeneter, Citroenkwikstaart, Duinpieper, Woestijntapuit, Izabeltapuit

Raysut & Raysut Waste Disposal:
Perzische pijlstormvogel, Australische grote pijlstormvogel, Ooievaar, Abdim's ooievaar, Keizerarend, Bastaardarend, Steppearend, Zwarte wouw, Terekruiter, Mongoolse plevier, Brilstern, Citroenkwikstaart

Al Mughsayl & Wadi Hashir:
Arabische aalscholver, Perzische pijlstormvogel, Bruine gent, Kwak, Bastaardarend, Steppearend, Havikarend, Klein waterhoen, Arabische woestijnpatrijs, Waaliaduif, Groene bijeneter, Kleine groene bijeneter, Izabelklauwier, Woestijnleeuwerik, Citroenkwikstaart, Zuid Arabische tapuit, Indische karekiet, Klipdas

Dag 7: Donderdag 8 November 2012.

Tocht:
East Khawr – Jarziz farm – Ayn Hamran – Dhofar plateau – Tawi Atayr – Wadi Darbat

Waarnemingen Dag 7:
Om 5 uur worden we gewekt zonder een alarm te zetten. Het is namelijk de start van het weekend in Oman en de zingende mohammedaan heeft er duidelijk zin in. De kilometers beginnen door te wegen. Het duurt nog minstens een uur voor we in East Khawr arriveren. Hier kunnen we lekker lang scannen en grondig speurwerk verrichten. Hoe hoger de zon, hoe beter de geprogrammeerde kleuren in ons brein worden herkend. Zoals je weet is kleur iets heel subjectief en evolutief bepaald. Op het voedselrijke slib krioelt het van de **Strandlopers** (**Bonte** en **Krombek**), **Plevieren** (**Aziatische goud**, **Bontbek**, **Strand** en **Mongoolse**) en **Ruiters** (**Tureluur**, **Groenpoot** en **Terek**). Veruit de grootste in aantal is **Kemphaan**. In een dichte groep van zo'n 120 exemplaren ontwaken ze 1 voor 1 en waden ze willekeurig door elkaar. **Wulp**, **Grutto** en **Steltkluut** hebben dit opgemerkt en komen de horde vervoegen. Een **Visarend** komt een kijkje nemen, hangt even stil boven het diepste gedeelte van de lagune en 3 **Kuifeenden** en verkiest vervolgens de grote zoute plas als jachtgebied. Op de vlakte ernaast zijn slechts 5 **Bruine kiekendieven**, waaronder 1 ♂, komen slapen. Over veelwijverij of polygamie gesproken. Er blijven 2 exemplaren in de buurt jagen, de rest gaat zijn geluk elders beproeven. Enkele Scandinaven, vader en zoon, komen ons vervoegen en we geraken in gesprek. Eerst een beetje stug, zoals het de Vikingen van noord en midden Europa betaamt, later evoluerend naar een meer open conversatie. Van de bonte ijsvogel is geen spoor te bekennen vandaag. Haar lievelingsboom werd trouwens ingepalmd door **Koereigers** en **Treurmaina's**. Net zoals de **Steltlopertjes** zijn ook de **Reigers** goed vertegenwoordigd. De ene helft (**Blauwe**, **Purper**, **Kleine zilver** en **Ral**) zit verscholen in het riet, de andere helft (**Flamingo**, **Westelijke rif**, **Indische ral** en **Zwarte ibis**) zit open en bloot. Een groepje migrerende **Boerenzwaluwen** besluit om te foerageren boven de plas, samen met enkele **Witwang**- en **Witvleugelsterns**. Het merendeel van de sterns zit in overgangs- of adult winterkleed, maar er zitten ook eerste kalenderjaars tussen. Interessant tot zeer interessant studiemateriaal. Na deze goedgevulde boterham begint hier en daar een maag te knorren. Nog snel een blik op zee werpen om **Reuzen**-, **Lach**- en **Brilstern** bij te schrijven. **Citroenkwikstaart** en **Gestreepte prinia** maken veel kabaal als we op punt staan te vertrekken, **Woestijntapuit** loopt ons letterlijk voor de voeten. Met zulk een start zou het wel eens kunnen dat we er vandaag een echte Big Day van maken. Bij het ontbijt ontstaat hetzelfde ritueel als eergisteren. Genieten en een zenuwachtige Johan. Zelfs het wachten op goedgebruinde toastjes of een gebakken eitje lijken volgens hem a waste of precious time. Ikzelf voel me niet zo denderend. Dirk had mij gisteren nog gewaarschuwd om voorzichtig om te springen met de sterk gekruide Indische gerechten. Loontje komt vandaag nog zeker om zijn boontje, dat voel ik nu al. Uit de meeting van gisteren is een bezoek aan Jarziz farm als eerste uit de bus gekomen. Tijdens de tweede rechte lijn er naartoe moeten de wagens noodgedwongen aan de kant. Zes middelgrote roofvogels moeten namelijk op hun identiteit worden gecontroleerd.

De **Aziatische wespendieven** hebben nu net dit moment uitgekozen om hun slaapplaats te verlaten. Eerst verdwijnen ze nog geregeld, soms to ergernis en frustratie van enkele en steeds dezelfde personen, achter de palmen. Er worden serieus wat meters afgelegd, zowel stappend als lopend als met de wagen. Maar geduld loont ook hier zoals in de meeste gevallen. Een mix van adulte (♂,♀) en juveniele vogels wordt nauwkeurig gedocumenteerd. Het ontdekken van de onzichtbare thermiekbel door de **Aziatische wespendieven** is een groep **Vale gierzwaluwen** en **Groene bijeneters** niet ontgaan. Erik is weer bij de pinken en ontdekt een ander *apus* familielid zijnde **Alpengierzwaluw**. Het blijken er zelfs 2 te zijn bij nader onderzoek. Ieder lid van de groep kan ze waarnemen. Een witte buikvlek is nu eenmaal iets gemakkelijker detecteerbaar dan de witte stuit van huisgierzwaluw. Om bij de hoofingang van de te bezoeken farm te geraken moeten we er eerst een heel eind voorbij rijden en bij het eerstvolgende ronde punt terugdraaien. De bewaterde bloemenperkjes van de middenberm zijn een echte vogelmagneet, helaas kunnen we ze niet verder ontleden. De dairy farm is zwaar in verval. De toelating om ze te betreden vormt dan ook geen enkel probleem. Het meest zuidelijke deel van de boerderij is droog, dor en onbewerkt. Een groot advertentiebord kondigt de volgende bestemming van het landgoed aan: real estate. Via een zandweg bezaaid met kokosnoten, lange palmbladeren en zelfs volledige palmen banen we ons een weg naar de eerste de beste en jammer genoeg enige groene pivot. Hier zat in het begin van dit jaar nog een groep van 40 steppekievieten. Dit jaar zijn ze er niet, laat ons zeggen hopelijk nog niet. Een grote vlucht, bestaande uit hoofdzakelijk **Boerenzwaluwen**, scheert rakelings boven de toppen van de gewassen ongetwijfeld op zoek naar insecten. De valere beestjes blijken **Oeverzwaluwen** te zijn. Er zit er ook eentje bij met een witte stuit en dat blijkt maar een **Huiszwaluw** te zijn. Het woordje “maar” is niet echt op zijn plek want deze soort blijkt hier even zeldzaam te zijn dan zijn naamgenoot onder de gierzwaluwen. De top van de voedselpiramide is ook aanwezig met 4 **Bastaardarenden** en 3 **Bruine kiekendieven**. De helft van de **Bastaardarenden** zijn nog wat lui en de enige beweging die ze maken is draaiende met het hoofd. Waarschijnlijk trekken de 5 overvliegende **Roodbuikzandhoenen** hun aandacht, niets meer. We proberen de vogels te herlocaliseren maar komen redelijk bedrogen uit. Het is waarschijnlijk een illusie maar het lijkt alsof de groep van 46 **Groene bijeneters** het tochtje rond de pivot rijden met ons meemaakt. Daar waar het circular field raakt aan de palmenrij wisselen 5 **Izabelklauwieren** en 3 **Scharrelaars** zich elkaar netjes af, beginnend en eindigend met de eerste. **Klapekster** verkiest de niet natuurlijke communicatielijnen als uitzichtpunt. Op de bewerkte akkers in de omgeving van de koeienstallen moeten de plantjes nog aan het oppervlak ontspruiten, als ze dat al doen. **Woestijntapuiten** en **Izabeltapuiten** lopen doelloos rond. Hun finale aantal resulteert in een vooroorlogse voetbaluitslag en gelijkspel: 8-8. De weinige **Witte kwikstaarten** houden zich op om en rond de magere koeien. Meer dan een leuk intermezzo heeft dit bezoek niet gebracht. Op naar Ayn Hamran, poging 2 om zijn geheim te ontfutselen. Dirk en Ronan besluiten om al van bij aankomst te gaan struinen. De rest doet dat ook maar zorgen er voor dat ze op drie passen tijd de blauwe lucht kunnen zien. **Arenden** (4 **Keizer**, 1 **Bastaard**, 3 **Steppe**, 3 **Havik**, 3 **Slangen** en 1 **Dwerg**) laten zich net zoals bij het eerste bezoek weer in alle mogelijke combinaties waarnemen. Er zit deze keer ook een **Steppebuizerd** tussen. De **Waaierstaartraven** hebben het blijkbaar opgegeven, te vermoeiend.

Het **Torenvalkje** ziet het als een overwinning, overenthousiast blijft hij zijn grotere tot veel grotere soortgenoten van dezelfde orde begroeten. Of is hij nu de kwelgeest geworden? Bij de afdaling naar de bron en het betonnen kanaaltje splitsen de wegen van Dirk en Ronan. Noodgedwongen. De combinatie van spicy food en warmte spelen de maag en darmen van meneer Felix serieus wat parten. Tot 4 keer toe ben ik verplicht om mij te afzonderen in de bush. Het is niet altijd evident om een geschikt plekje te vinden met dagjesmensen en een geitenhoeder in de buurt. Reinigend papier raakt op, het water van de bron brengt de oplossing. Nu maar hopen dat ik aan deze noodoplossing geen nare dingen overhoud. Er wordt immers in elke Ayn en Wadi gewaarschuwd voor kans op besmetting met Bilharziasis, één van de meest verspreide parasitaire ziekten in de wereld. Om het risico te beperken heb ik me letterlijk enkel neergeploft in stromend en geen stilstaand water. Er zijn ook lichtpuntjes, tijdens mijn hurk- en zitpauzes komen **Afrikaanse paradijsmonarch**, **Ruppels wever**, **Somalische brilvogel** en **Zilverbekje** langs, zij het telkens kort. Nadien worden zelfs opnieuw **Grijskopijsvogel**, **Noordse nachtegaal**, **Vale spotvogel** en **Grote gele kwikstaart** teruggevonden. Via de CB klinkt het luid **Zwartkruintchagra**, de hergroepering is kort daarna een feit. Er zitten 4 **Daurische klauwieren** rondom, in elke windrichting 1. In de tussenwindrichtingen huizen wel 6 **Arabische zwartkoppen**. Een lunchpauze van 30 minuten rekt onnodig het verblijf, hierdoor wordt een bezoek aan Taqah van de kaart geveegd. Het geheim wordt trouwens ook vandaag niet prijsgegeven. Taqah levert vanop afstand een **Bastaardarend** en een flinke groep **Blauwe reigers** op. De klim naar het Dhofar plateau en het sinkhole van Tawi Atayr is adembenemend mooi. De vele kuddes vee bestaande uit hoofdzakelijk koeien bemoeilijken met enige regelmaat de doorgang. Terwijl wij rustig blijven hebben de lokale bewoners het er lastig mee. Veelvuldig claxonneren en voorbijscheuren met ware doodsverachting is hun motto. Het resultaat is dat er her en der geiten en koeien met de poten omhoog liggen. Dit trekt natuurlijk belletjes rovers aan. De lucht wordt meerder malen gevuld met kleine homogene of heterogene groepjes **Keizer**-, **Bastaard**-, **Steppe**-, **Slangen**- en **Dwergarend** van alle leeftijden. Uitzonderingen en nieuw zijn de **Vale gier** en de 2 **Arendbuizerds**, waarvan een heel licht exemplaar. Nabij een karkas van een stuk vee niet ver van de baan hebben zich niet minder dan 12 **Keizerarenden**, 6 **Steppearenden** en 3 **Bastaardarenden** verzameld. Het zijn allen juveniele vogels, wat een goede zaak is. De aanwezige **Scharrelaar** valt een beetje uit de toon. Helaas zijn ze heel schichtig. We blijven dan ook niet te lang op deze plek zodat de relatieve rust snel kan terugkeren. Via een korte wegomlegging komen we bij de ingeklapte grot. De eerste indruk is ontgoochelend. Enkel **Rotsduiven** en **Tristrams spreeuwen** geven thuis. Het zal ons niet op een schoteltje bezorgd worden deze keer. Water moeten we vinden, de drinkbakken voor het vee zijn ideaal. De **Jemenitische kanaries** houden zich vooral op boven de krater. Sporadisch zakt er eentje af tot op de parking. In een lager gebied staat een grote betonnen drinkbak, dat wordt mijn target. **Zevenstrepen**- en **Huisgorzen** komen zij aan zij hun dorst lessen. Een **Somalische brilvogel** hupt zenuwachtig langs de rand. Is dat nu uit schrik of voor de soort ingebakken gedrag? De heerlijke nectar van de bloemen trekken al even heerlijke **Glanshonigzuigers** aan. Uit een doornige struik steekt een lange zwarte staart die toebehoort aan een ♂ **Maskerduif**. **Klapekster**, **Daurische** en **Turkestaanse klauwier** houden elkaar nauwlettend in de gaten. Blijkbaar houden ze allen dezelfde voedselbron in de gaten.

Op de afdaling richting Wadi Darbat stoppen we nog even bij het kadaver of wat er van overblijft. De 3 soorten juveniele **Arenden** gaan snel op de wieken behalve een **Bastaardarend**. Hij is zich van geen kwaad bewust en gaat helemaal op in het verslinden van het nog overblijvende vlees. De mooie gevlekte arend maakt zelfs bij het benaderen tot op minder dan 10 meter en zonder enige vorm camouflage geen aanstalten om te vertrekken. Waanzinnig gewoon! Aan het aantal mensen op het terras van het cafeetje op de splitsing is te merken dat er veel volk op de been is vandaag. De Wadi wordt dan ook overspoeld met picknickende families. In de verte zien we een groep van zo'n 120 **Ooievaars** langzaam rondjes maken. We zien ze gedurende ons verblijf in de vallei met enige regelmaat verschijnen. Dichterbij, aan de rand van de stilstaande seizoensgebonden rivier, zitten enkele **Abdim's ooievaars**. Nu, enkele is misschien wat aan de lage kant want er zitten welgeteld 134 exemplaren. Op de parking is er redelijk wat animo, ze wordt door ons enkel gebruikt om de wagens te stallen. De 4 soorten **Kwikstaarten** krijgen vandaag het gezelschap van een **Boompieper**. **Waaliaduiven** zijn lastig. Niet alleen gooien ze met vijgen, van zodra ze iets of wat degelijk in beeld komen vliegen ze naar de overkant van het water. **Ralreiger**, **Kleine zilverreiger** en **Blauwe reiger** jagen apart maar op dezelfde trofee. Alleen de wijze waarop is verschillend. Terwijl we de **Ruppels wevers** en **Zilverbekjes** bekijken klinkt er continu een eentonig getjilp vanuit de achtergrond. Vooralsnog besteden we er geen aandacht aan. Dat tot op het ogenblik de bewuste vogel in golvende vlucht voorbij vliegt. Wim denkt aan een klauwier maar er is iets waardoor het plaatje niet klopt. Plots valt mijn euro, dit moet een **Diederik koekoek** zijn. De rest denkt er unaniem hetzelfde over. De bewuste koekoek zet zich open en bloot in de buurt van onze telescopen. Wat voor ons een prachtige show is, is in werkelijkheid een klaagzang om voedsel te kunnen bekomen van zijn pleegouders. Die geven echter forfait, tenzij het koppeltje **Zuid Arabische tapuit** er iets mee te maken zou hebben. Die piste kunnen we met wat common sense gerust laten varen. De hele tijd door hebben Henri en Johan de verschillende soorten **Arenden** zitten afspeuren en determineren. Ze komen steeds op dezelfde beesten uit. Het gaat om 6 **Keizerarenden**, 5 **Bastaardarenden**, 8 **Steppearenden**, 3 **Slangenarenden**, 3 **Havikarenden** en voor de eerste keer een donkere fase **Dwergarend**. Opvallend zijn de vele adulte vogels. Een **Steppebuizerd** volgt traag en nauwkeurig de rotswand. 3 **Boomvalken** vangen en eten libellen, wendbaar als ze zijn, in volle vlucht. De **Hoppen** hebben het niet zo begrepen op het rover-gedoe en komen de schaduw niet meer uit. Het is alweer mooi geweest vandaag. Sinds Ayn Hamran heb ik het stuur overgenomen van Dirk zodat die zijn arm kan laten rusten. Hij vraagt mij wel of ik morgen eens kan vertrekken met de wagen zonder de handrem op. Voor het eten ga ik samen met Johan de sportieve toer op en zwemmen we wat korte lengtes in het zwembad. Er wordt nadien zwaar getafeld, zelfs de Duitsers schrikken ervan. Terwijl iedereen onder het linnen kruipt besluit ik het verslag van vandaag en gisteren in één ruk af te werken. Het terras lijkt mij daarvoor de uitgelezen plek, ware het niet voor de vervelende prikkende insecten. Ik sluit de avond al peinzend en schrijvend af in bed met als gevolg dat de laatste regels zo goed als onleesbaar zijn.

☺ Belangrijkste waarnemingen:

East Khawr:
Indische ralreiger, Visarend, Mongoolse plevier, Terekruiter, Brilstern, Lachstern, Witwangstern, Witvleugelstern, Citroenkwikstaart, Gestreepte prinia, Woestijntapuit

Salalah:
Aziatische wespendief, Reuzenstern, Grote kuifstern, Bengaalse stern, Groene bijeneter

Jarziz farm:
Bastaardarend, Roodbuikzandhoen, Scharrelaar, Groene bijeneter, Huiszwaluw, Woestijntapuit, Izabeltapuit, Klapekster, Izabelklauwier

Ayn Hamran:
Keizerarend, Bastaardarend, Steppearend, Slangenarend, Havikarend, Dwergarend, Grijskopijsvogel, Izabelklauwier, Zwartkruintchagra, Afrikaanse paradijsmonarch, Noordse nachtegaal, Vale spotvogel, Arabische zwartkop, Ruppels wever, Somalische brilvogel, Zilverbekje

Dhofar plateau:
Keizerarend, Bastaardarend, Steppearend, Slangenarend, Dwergarend, Arendbuizerd, Scharrelaar

Tawi Atayr:
Maskerduif, Klapekster, Daurische klauwier, Turkestaanse klauwier, Glanshoningzuiger, Somalische brilvogel, Tristrams spreeuw, Jemenitische kanarie, Huisgors, Zevenstrepengors

Wadi Darbat:
Ooievaar, Abdim's ooievaar, Keizerarend, Bastaardarend, Steppearend, Slangenarend, Havikarend, Dwergarend, Steppebuizerd, Boomvalk, Waaliaduif, Hop, Diederik koekoek, Citroenkwikstaart, Boompieper, Zuid Arabische tapuit, Zilverbekje

Aziatische wespendieven – Salalah – Foto's Wim Deloddere

Dag 8: Vrijdag 9 November 2012.

Tocht:
Ayn Razat – Salalah – Khawr Taqah – Khawr Rawri – Wadi Darbat – Dhofar plateau – Wadi Hannah – Khawr Taqah

Waarnemingen Dag 8:
De laatste volle dag birden op Omaans grondgebied. Man, wat is deze trip weer snel voorbijgegaan! We vertrekken in de ochtendschemering richting Ayn Razat. Bij aankomst staat er veel wind en is het koud. We hebben te weinig kledij aan en er is zo goed als geen vogelactiviteit. Een stevige wandeling door de wadi en rond het park is de enige remedie om op te warmen. Ik geef voor vertrek iedereen nog wat pointers op wat en waar ze moeten letten tijdens hun tocht. De wadi is zo goed als leeg, het beste is nog een **Blauwe rotslijster** helemaal aan het begin. Langs de rand van het water dichter bij de bron lopen **Witte kwikstaart** en **Grote gele kwikstaart** zij aan zij. De Zweden die we gisteren bij East khawr hebben ontmoet zijn ook van de partij. Tijdens het obligatoire informatie-uitwisselings-kwartiertje tonen wij hen een **Blauwborst** en zij ons een **Zwartkruintchagra**. Omdat de zon lang achter de rotswand blijft hangen verplaatsen we ons richting park. Helaas is dit gesloten en zullen we het moeten inventariseren vanop de baan. De eerste zonnestralen bereiken de in bloei staande struiken. **Glans**- en **Palestijnse honingzuigers** laten zich enig mooi bekijken. We bewonderen hun kleurenpracht. Zowel in als buiten het park schokt een **Hop** op de gekende manier vooruit. Een **Kleine zilverreiger** toont dat obstakels kunnen overwonnen worden als je maar over de juiste tools beschikt. In zijn geval zijn dat vleugels en dé manier om van de bron in het park te geraken en omgekeerd. De 3 **Blauwe reigers** beschikken over dezelfde werktuigen maar hebben zo vroeg op de dag geen zin in mogelijke energieverspilling. Zonlicht bereikt nu ook de directe omgeving van de Ayn. Het sein voor **Huis**- en **Zevenstrepengorzen** om hun dorst te komen lessen en dat met honderden tegelijk. Een prachtig schouwspel. 4 **Oeverlopers** vinden geen geschikt plekje meer om pootje te baden en gaan vervolgens in poetsmode. Terwijl de anderen een tweede rondje ontbijt nuttigen schuim ik voor de derde dag op rij het internet af op zoek naar recente waarnemingen. Op www.birdsoman.com blijkt dat we de meeste kans maken om zwarte arend te zien in Wadi Darbat. Het is in elk geval goed nieuws dat de vogel in kwestie al gezien is de afgelopen dagen. Het uitblijven van de waarneming van deze vogel heeft trouwens indirect ook invloed op een vooraf geplande pelagic. Die werd niet ingepland en de kans om jouanin's stormvogel, wilson's stormvogeltje en andere zeevogels wordt hierdoor herleid tot 0. Jammer, persoonlijk had ik het graag anders gezien. Khawr Taqah is nu wel aan de beurt. Aan de rand van de bewuste khawr kennen we onze eerste roofvogel explosie. Een **Bastaardarend** samen met 5 **Aziatische wespendieven** en 2 **Zwarte wouwen** maken het mooie weer. Iets verder doet een adulte spotted eagle mij twijfelen. De jizz zit niet echt goed voor greater, de vogel is compacter, kleiner en slanker maar dat is moeilijk hard te maken in het veld. Pas wanneer de kleurencombinatie tussen onderdekveren (lichtbruin) en slagpennen (donkerbruin) zichtbaar wordt ben ik zeker dat het om een **Schreeuwarend** gaat. Het sterkt mij nog meer op het ogenblik dat er zelfs wordt geopperd al zou het om een donkere fase dwergarend gaan.

In elk geval een leuke start nog voor we in het gebied zijn. Het is vandaag vooral de bedoeling om het riet en de plas extra aandacht te geven. Negen **Groene bijeneters** laten zich uitstekend bekijken, net zoals de 5 **Daurische klauwieren**. Er zitten een pak minder **Aziatische goudplevieren**. Ze zitten alle 27 op het strand en zijn alert. Iets of iemand heeft ze uit hun schuilplaats in de lage duinen gelokt. Dat iets blijken 2 jagende onvolwassen **Steppekiekendieven** te zijn. Snel door de inlaat om deze beestjes beter te bekijken op de open vlakte. Echt dicht kunnen ze niet benaderd worden, zelfs niet met de wagen. Misschien is het ook omdat de 4 **Bruine kiekendieven** bij de minste verdachte beweging de lucht ingaan. Met de telescoop kan wel de kleur van de iris gezien worden. Een lichte iris duidt op een onvolwassen ♂ een donkere op een onvolwassen ♀. Dus misschien wel broer en zus die samen voor de eerste keer de grote trek naar het zuiden maken. Het is een beetje zoeken om in het eigenlijke park te geraken. Laat ons zeggen dat het meer weg heeft van trial and error. Het losse zand bedekt rijkelijk de voorruiten en overmeestert de airco, die op een gegeven moment meer fijne stofdeeltjes dan lucht blaast. Wagens aan de kant en bij voorkeur in de schaduw. De rustende **Kok**- en **Dunbekmeeuwen** verplaatsen zich bij het zien van menselijke activiteit over korte afstanden, eerst stappend, later vliegend. Er zitten 50+ **Blauwe reigers**. Sommigen met kloppende hals, opengesperde bek en uitgespreide vleugels. Het is warm. Minimaal zes **Purper**-, een **Grote** en 3 **Kleine zilverreigers** stijgen op en duiken in de smalle rietkraag. Dirk ziet als enige een **Woudaap** verschijnen en vervolgens weer verdwijnen. Door de korte waarnemingsduur houdt hij het op een gewone. In groep trekken we nog naar de plek waar de vogel gezien werd, zonder resultaat. Het aantal **Bastaardarenden** blijft net zoals vorig bezoek staan/hangen op 6. Een **Boomvalk** kan zijn geluk niet op met zoveel lekkers in de buurt. Het niet betalende deel van Khawr Rawri is een plek welke nog niet bezocht werd. Het wordt een relatief kort bezoek. **Bastaardarend** (3) langs de rotswanden, **Groene bijeneters** (11) over het riet en een ♂ **Citroenkwikstaart** langs het water zijn ondertussen heel gewoon geworden. Tijdens en korte klim op de rotswand en tussen struiken treffen we niet meer dan 4 kadavers van **Blauwe reiger** aan. Wie zou hier verantwoordelijk voor zijn? Het zoeken naar de skulkende vogeltjes die “tak” en “trrrt” geluiden maken in de blakke zon is geen pretje. Het beste is om hier in shifts te werken. Na verloop van tijd heeft iedereen goede views van zeker 2, mogelijk meerdere, **Ménétries zwartkoppen**. Op zoek naar schaduw, verkoeling en een goede plek om te lunchen. De klim naar Wadi Darbat gaat traag vooruit. Eerst hangen we achter een waarschijnlijk volle tankwagen, daarna achter een zwaar overladen pick-up. In het begin van de kinderboerderij zit nog steeds een groep **Abdim’s ooievaars**. Sluipend van stam tot stam kunnen ze redelijk dicht benaderd worden. Vanachter een ontwortelde boom tellen we niet minder dan 158 vogels. Het verschil in grootte met 2 **Zwarte ooievaars** is overduidelijk. Het gaat om 2 adulte vogels. Ze blijven niet lang in het gezelschap en zoeken snel andere oorden op. Aan de parking opnieuw dezelfde taferelen. Het gebruikelijke allegaartje **Arenden** met uitzondering van die ene, de 4 soorten **Kwikstaarten** en de 2 soorten **Gorzen**. De Duitsers zijn ook aanwezig en hebben gekozen voor easy birding onder leiding van een lokale gids. Onze fotografen maken jacht op de **Diederik koekoek** en maken er onderling een wedstrijdje van. Wim komt met de beste pics terug. Er is er zelfs eentje bij waarbij de kop van de koekoek volledig verdwijnt in de bek van de oudervogel. De waardvogels zijn trouwens een koppel **Ruppels wever**.

Na hun afwezigheid van gisteren halen **Waaierstaartraven** en **Tristrams spreeuwen** hun schade in qua pesterijen aan het adres van de roofvogels. **Waaliaduiven** doen het aan ons adres en met vijgen. Waar we vanmorgen in faalden halen we nu onze gram. Wagen 2 ontdekt bij het uitrijden van Darbat 9 **Arabische steenpatrijzen**. Het haat om 3 adulte en 6 jonge vogels. Wagen 1 rijdt op de steile helling achteruit om te zien wat er aan de hand is. Een CB is gemakkelijk maar dan moet hij wel in de aan stand staan. Het uitbollen is nu definitief begonnen. Cruisen over het Dhofar plateau tot aan Wadi Hannah tussen de rovers. We tekenen ze allen op voor we opnieuw naar zeeniveau afdalen. Dit is ongetwijfeld één van de best plekken in Arabië om **Keizerarend**, **Bastaardarend**, **Steppearend**, **Havikarend**, **Slangenarend**, **Dwergarend**, **Arendbuizerd** en **Steppebuizerd** samen te zien. Ik weet het, de 4 **Scharrelaars** worden stiefmoederlijk behandeld. Met pijn in het hart werp ik vanop de parking van Wadi Hannah met zijn her en der verspreide Baobab bomen een blik over Mirbat, de stad gelegen op een landtong ver uitstekend in zee. Taqah wordt het afzakkertje voor vandaag. We genieten van de zonsondergang net zoals de 15+ **Citroenkwikstaarten** die hier komen slapen. Duisternis treedt snel in en het is donker wanneer we de kamers betreden. Er is verrassend veel optimisme wat de halve dag birden voor morgen betreft. Via East Khawr en Ayn Hamran zullen we afscheid nemen van Oman.

☺ Belangrijkste waarnemingen:

Ayn Razat:
Hop, Blauwborst, Zwartkruintchagra, Glanshoningzuiger, Palestijnse honingzuiger, Blauwe rotslijster, Huisgors, Zevenstrepengors

Khawr Taqah:
Purperreiger, Woudaap, Bastaardarend, Schreeuwarend, Visarend, Zwarte wouw, Aziatische wespendief, Steppekiekendief, Boomvalk, Aziatische goudplevier, Groene bijeneter, Citroenkwikstaart, Boompieper, Izabelklauwier

Khawr Rawri:
Bastaardarend, Groene bijeneter, Citroenkwikstaart, Ménétries zwartkop

Wadi Darbat:
Zwarte ooievaar, Abdim's ooievaar, Keizerarend, Bastaardarend, Steppearend, Slangenarend, Havikarend, Dwergarend, Steppebuizerd, Waaliaduif, Diederik koekoek, Citroenkwikstaart, Zuid Arabische tapuit, Zilverbekje, Ruppels wever

Dhofar plateau:
Keizerarend, Bastaardarend, Steppearend, Slangenarend, Dwergarend, Arendbuizerd, Steppebuizerd, Scharrelaar

Dag 9: Zaterdag 10 November 2012.

Tocht:
East Khawr – Ayn Hamran – Salalah

Waarnemingen Dag 9:
Niet opgeven, dat is de boodschap die we uitdragen vandaag. Een vroeg ontbijt is de eerste actie. Vervolgens terug naar de kamer om de eerste voorbereidingen van de terugreis naar België te treffen. We mogen onze spullen op de kamer laten liggen tot deze middag, er is geen belet. Naar goede gewoonte kom ik als laatste toe. Ik heb namelijk nog proberen contact te zoeken met de man aan wie we de sleutels van de Pajero's moeten overhandigen. Het is mij niet gelukt, straks waag ik wel een nieuwe poging. Op East Khawr is het rustig, in die zin dat er niet al te veel volk rondloopt. Een groep van 42 **Zwarte ibissen** is heel bedrijvig. Dit in tegenstelling tot de **Ralreigers** en hun **Indische** neefjes. De zon staat ondertussen hoog genoeg zodat de zee zonder gevaar kan gescand worden. Het opvallendste is een groepje van 30+ **Brilsterns**. Vooraf nooit gedacht dat we die in zulke aantallen zouden aantreffen. In een greppel op het droge zand zit een gemengde groep **Bontbek**-, **Strand**- en **Mongoolse plevieren**. Op het natte zand lopen **Drieteenstrandlopers** mee met de zachte branding. Opnieuw zijn **Kemphaan** en **Tureluur** in de meerderheid. Het is de bedoeling om tijdverlies op deze plek tot een minimum te beperken. Het ♀ **Bonte ijsvogel** denkt daar anders over en laat zich na enkele dagen afwezigheid uitmuntend observeren. Ik schiet zo goed als perfecte bewegende beelden. Wim maakt de vaste plaatjes, dit tot ergernis van Johan die vraagt of Wim zout op zijn staart probeert te leggen. Dit is duidelijk hoorbaar op de video. Een laatste keer Ayn Hamran dan maar zeker. Er loopt redelijk wat volk rond, bijna allemaal vogelkijkers. We hebben welgeteld tot klokslag 12.00 uur om het onderste uit de kan te halen. Het eerste half uur spenderen we samen en in groep. Een eerste donkere arend verschijnt voor de impressionante rotswanden. Het is een adulte **Keizerarend** en hij krijgt snel het gezelschap van 3 juveniele naamgenoten. Vanuit de andere richting komt een tweede donkere arend aanglijden. Deze keer is het een **Bastaardarend**. Hij wordt wat later vergezeld door 3 **Steppearenden**. Voor de rest duiken geregeld **Havikarend**, **Slagenarend** en **Dwergarend** op. Deze soorten alarmeren ons minder gezien hun lichte verenkleed. Omdat steeds dezelfde soorten op de proppen komen gaat een deel opnieuw op pad. Wat kan deze plek ons nog meer bieden? In het gebied tussen de bron en het zuiden van de wadi is het tamelijk rustig. De **Noordse nachtegaal** is schuw tot zeer schuw en laat maar enkele flitsen van zich zien. De **Somalische brilvogels** zitten hoog in de kruinen van de stekelige acacia's en groene vijgenbomen. Dirk zakt nog verder af, ik trek richting noord. Mijn vader volgt mij in mijn voetsporen. Wim, Erik en Johan zijn met geen stokken in beweging te krijgen. In een droge rivierbedding zit de niet gesleten **Grijskopijsvogel**. Enkele zonnestralen penetreren door het dichte bladerendek en benadrukken de mooie diepblauwe kleur van het verenkleed en het rood van de snavel. Een trapje hoger, letterlijk, zitten niet minder dan 7 verschillende **Arabische zwartkoppen** en 5 **Zwartkruintchagra's**. Een van de tchagra's is heel skulky maar weinig schuw. De klok tikt onherroepelijk verder, een kwartiertje langer blijven zou nog net kunnen indien nodig. Vader en zoon Felix scoren nog een **Langsnavelpieper**. Lang bewonderen zit er niet in.

Om 11.47 uur klinkt het plotseling luid en duidelijk **Zwarte arend**! De raptorwatchers Wim, Johan en Erik doen het toch wel zeker. Met een zere heup en op sleffers kom ik uit de begroeiing gespurt. Vader volgt in mijn slipstream. En ja hoor, daar is hij. Eerst voor de bruingekleurde rotswand, later in de blauwe lucht. Majestueus! Maar het plaatje klopt toch nog niet helemaal. Waar is Dirk? Hij komt net een fractie van een seconde te laat om een glimp van de vogel op te vangen. Dat wordt nog spannend. Enkele minuten later kan ook de laatste van ons gezelschap de vogel noteren. De vogel laat zich nog kort bewonderen. Daarna zit hij open en bloot maar gigantisch ver op één van de vele uitkijkposten. Zo zie je maar, nooit wanhopen! Bij vertrek uit de wadi maken we verschillende aanwezigen (o.a. de Zweedse vogelaars) nog attent op de aanwezigheid van de **Zwarte arend**. Bij sommigen heeft dat serieus wat voeten in de aarde. Mission accomplished. De vogeltrip is nu echt aan z'n eind gekomen. In de Beach Villa's wordt afscheid genomen van de medewerkers. Bagage wordt van de kamers gehaald, sleutels achtergelaten op de deur. We zullen moeten improviseren op de luchthaven want de ontvanger van de huurwagens is nog steeds niet bereikbaar. Ik breng Siw meteen op de hoogte, en het probleem lost zichzelf meteen op. Eens aangekomen op de luchthaven wordt de dagelijkse routineknop ingeschakeld. Kortom het is wachten en geduld uitoefenen. De vlucht naar Muscat gebeurt nog tijdens klaarlichte dag. Johan laat zijn fleece achter in de lobby van Salalah, misschien bedoelt hij daarmee dat hij snel wil terugkomen. De landing in de hoofdstad van Oman is bijzonder hard. Zelfs zo hard dat we de piloot ervan verdenken een voormalig helikopterpiloot te zijn geweest. Ik heb nog 2 verrassingen in petto voor de ploeg. De eerste is dat we tussen de vluchten door nog een bezoek zullen brengen aan de Souk in het oude stadsgedeelte van Muscat. Er zijn 2 taxi's en evenveel chauffeurs gereserveerd. Ze staan ons netjes op te wachten in de lobby en zijn voorbeeldige chaperones gedurende de hele uitstap. Na dit toeristische uitstapje gaan we nog lekker dineren in de business buurt. Daar wacht Siw ons op en zorgt ze voor een overheerlijke vismaaltijd voor belachelijk weinig geld. Het is de best denkbare afsluiter van de dag en van de trip. Met het weinige geld dat we nog over hebben tippen we onze begeleiders op de parking van de luchthaven. We maken ineens onze verontschuldigingen omdat het zo weinig is. Kort na middernacht verlaten we Oman en later ook Arabië. Thuis wacht de ploeg nog een tweede verrassing. Samen met mijn vrouw heb ik namelijk bekokstoofd dat morgenvroeg alle wederhelften en nageslachten hun ventjes bij mij thuis zullen opwachten en verwennen met een gepast en uitgebreid ontbijt. Wat een reis, met dank aan mijn medereizigers: in de eerste plaats mijne papa Henri, Dirk, Johan, Erik en Wim.

☺ Belangrijkste waarnemingen:

East Khawr:
Indische ralreiger, Zwarte ibis, Mongoolse plevier, Bonte ijsvogel

Ayn Hamran:
Zwarte arend, Keizerarend, Bastaardarend, Steppearend, Havikarend, Slangenarend, Grijskopijsvogel, Langsnavelpieper, Noordse nachtegaal, Zwartkruintchagra

Dirk Braem

Treurmaina – Bonte ijsvogel – Groene bijeneter

Johan Colman

Bastaardarend fulvescens – Zwartkruinvinkleeuwerik – Dunbekmeeuw – Grote kuifstern – Bengaalse stern – Grote stern – Visdief

Wim Deloddere

Abdim's ooievaar – Diederik koekoek – Bruine gent

Ronan Felix
31 December 2013